மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. III Issue 4 July 2013

இம்மாத மலரில்....

பொருளடக்கம்

பக்கம்

லைப் டிவைன் 2
இம்மாதச் செய்தி 36
சாவித்ரி 37
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் VI 39
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள் 42
அஜெண்டா 48
பெண்ணின் பெருமை 51
அன்பர்களும் அன்றாட வாழ்க்கை நெறிமுறைகளும் 54
அன்பர் அனுபவம் 60
ஸ்ரீ அரவிந்தரும் மரபும் 63

ஜீவியத்தின் ஓசை

எந்தக் கட்டத்திலும் சிறப்பை விடுத்துப் பெரியதை நாடுவது சிறப்பு.

அன்னையின் ரகசியம் மனத்தின் உண்மையிலும் அடக்கத்திலும் இருக்கிறது.

❀❀❀

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

லைப் டிவைன்

கர்மயோகி

XXV. The Knot of Matter

We seek to know why it is so. *Page 245 Para 8*

We see the success of inertia.
It is due to a third power of Matter.
Matter offers this third fundamental opposition.
It is an opposition to Spirit.
It is the culmination of division and struggle.
Reality is indivisible.
Divisibility is its whole basis of action.
It seems forbidden to depart from it.
It has only two methods of union.
Aggregation and assimilation are the methods.
Assimilation involves destruction.
One unit destroys another.
Both methods confess eternal division.
The first associates rather than unifies.

25. ஜடத்தின் முடிச்சு

ஏன் இது இப்படிச் செயல்படுகிறது என அறிய நாம் விழைகிறோம்.
தமஸ் வென்றதைக் காண்கிறோம்.
அது ஜடத்தின் மூன்றாம் பவராகும்.
ஜடம் இந்த மூன்றாம் அடிப்படையான எதிர்ப்பை எழுப்புகிறது.
இது ஆன்மாவை எதிர்ப்பதாகும்.
பிரிவினையும் போராட்டமும் முடியுமிடம் அது.
சத்தியம் பகுக்க முடியாதது.
ஜடத்தின் செயலுக்கு அடிப்படை பிரிவினை.
அதிலிருந்து விலகுவதை தடை செய்கிறது.
சேரும் முறைகள் இரண்டு.
தொகுப்பும் ஜீரணமும் அம்முறைகள்.
அழிக்காமல் ஜீரணிக்க முடியாது.
ஒரு பகுதி அடுத்ததை அழிக்கிறது.
சாஸ்வதமான பிரிவினையை இவை பறைசாற்றுகின்றன.
தொகுப்பு ஐக்கியம் செய்வதில்லை, சேர்க்கிறது.

Its very principle admits dissolution.
They are their ultimate necessity.
It is a necessity of dissociation, of dissolution.
Both methods repose on death.
One as the means of life.
The other as a condition of life.
And both pre-suppose something.
It is a condition of world existence.
It is a condition of struggle of life.
It is a struggle of divided units with each other.
Each tries to maintain itself.
They try to maintain its associations.
They compel or destroy what resists it.

To gather in and devour others as food.
But itself moved to revolt against and flee.
Flee from destruction, compulsion and assimilation by devouring.
The vital principle manifests in Matter.
It finds there the basis.
They are basis only for all activities.
It is compelled to bow to its yoke.
It has to accept the law of death, desire and limitation.
There is a constant struggle to possess, to devour, to dominate.
We have seen this is the first aspect of Life.

கரைந்து மறைவது அதன் அடிப்படைத் தத்துவம்.
அவை இதற்கு முடிவான அவசியம்.
கரைவது, பிரிவது அந்த அவசியம்.
இரண்டு முறைகளும் மரணத்தின் அடிப்படையில் எழுவது.
வாழ்வின் முறைகளையொட்டியது ஒன்று.
அடுத்தது வாழ்வுக்குரிய நிபந்தனை.
இரண்டும் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.
அது உலக வாழ்வுக்குரியது.
வாழ்வு போராட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையிது.
பிரிந்த பகுதிகள் ஒன்றோடொன்று இடும் போராட்டமிது.
ஒவ்வொன்றும் தன்னைப் பாதுகாக்க முயல்கிறது.
உடனுறைவதையும் காப்பாற்ற முயல்கிறது.
எதிர்ப்பதை அழித்துக் காப்பாற்ற அவை நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகின்றன.
மற்றவற்றைச் சேர்த்து உணவாக்க முயல்கிறது.
தானே எதிர்த்துப் போராடி ஓடுகிறது.
கட்டாயம், அழிவு, ஜீரணத்திலிருந்து விலகி ஓட்டம் பிடிக்கிறது.

ஜடத்தில் வாழ்வு சட்டமான தத்துவமாக வெளி வருகிறது.
இவை அடிப்படையாகக் காண்கின்றன.
செயல்கட்கு அவை அடிப்படையாகும்.
அதன் சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படியும் அவசியம் உண்டு.
மரணத்தின் சட்டத்தை அவை ஏற்க வேண்டும். ஆசையும், அளவும் கூட.
விழுங்கி, சொந்தமாகப் பெற்று, ஆட்சி செலுத்தும் போராட்டமிது.

இது வாழ்வின் முதல் அம்சமெனப் பார்த்தோம்.

The mental principle manifests in Matter.
It has to accept from the mould.
The material in which it works.
The same principle of limitation.
It is a seeking without secure finding.
The same constant association and dissociation.
The same gains of the constituents of its works.
The knowledge gained by man, the mental being.
It seems never to be final.
Or free from doubt or denial.
All his labour seems condemned to move in a rhythm of action.
Action and reaction.
Of making and unmaking in cycles of creation.

It is of brief preservation and long destruction.
With no certain assured progress.

The ignorance, inertia, division of Matter impose on the vital, and mental existence. ***Page 246 Para 9***
Especially and most fatally they do so.
They emerge in it.

The law of pain and suffering.
Unrest of dissatisfaction.
With its status of division, inertia and ignorance.

மனம் ஜடத்தில் வெளிப்படுகிறது.
அது அதன் ரூபத்தை ஏற்க வேண்டும்.
அது எப்பொருளில் செயல்படுகிறதோ அதை ஏற்க வேண்டும்.
இந்த வரையறையின் சட்டத்தை ஏற்க வேண்டும்.
நிலையாகப் பிடிபடாமல் தேடுவது.
அதே சேர்வதும், பிரிவதும், இடைவிடாமல் செயல்படுகின்றன.
அதன் வேலைகளின் பலன்.
மனத்தின் ஜீவனான மனிதன் பெற்ற ஞானம்.
அது முடிவாக எப்பொழுதும் தோன்றுவதில்லை.
அது சந்தேகம் நீங்கிய நிலையிலில்லை, மறுப்பும் அப்படியே.
அவன் உழைப்பெல்லாம் விரயமாயிற்று, அது செயலின் அலையாகிறது.
செயலும் எதிரானதுமாகிறது.
அது கூடி வருகிறது, தவறுகிறது. சிருஷ்டியின் பாதையில் அது நடக்கிறது.
கொஞ்ச நாள் காப்பாற்றி, நீண்ட நாள் அழிக்கிறது.
நிலையான திட்டவட்டமான முன்னேற்றமின்றி நடக்கிறது.

அறியாமை, தமஸ், பிரிவினை, உயிர், மன, வாழ்வின் மீது தன்னைத் திணிக்கிறது.

குறிப்பாக, ஆபத்தாக தம்மை அதுபோல் திணிக்கின்றன.
ஜடத்திலிருந்து வெளிவரும் உயிர், மனத்தின் மீது திணிக்கின்றன.
வலியும், வேதனையும் அப்படி எழுகின்றன.
திருப்தியற்ற நிலையில் எழும் அமைதியின்மை அதன் பலன்.
பிரிவினை, தமஸ், அறியாமை அதன் நிலை.

Ignorance would indeed bring no pain.
It is pain of dissatisfaction.
If the mental consciousness is entirely ignorant,
If it could halt satisfied,
In some shell of custom.
Unaware of its ignorance,
Or by the infinite ocean of consciousness and knowledge.
By which it loves surrounded.
But precisely it is to this that awakes.
It is the emerging consciousness in Matter.
First to the ignorance of the world.
It is in it it lives.
It has to know and master it in order to be happy.
Secondly it awakes to its limitation.
To the meagreness and insecurity of the power and happiness.
It brings to the awareness of the infinite consciousness.
It brings knowledge and true being.
It seeks victorious infinite happiness.
Only in it it can seek them.
Nor would the observation of inertia bring with it unrest and dissatisfaction.
If the vital sentience emerging is entirely inert,

If it were kept satisfied,

அறியாமை வலியை எழுப்பாது.
வலி திருப்தியில்லை என்பதால் வருவது.
மனத்தின் ஜீவியம் முழுமையாக அறியாமையாக இருந்தால்,
திருப்தியடைந்து வழியில் நின்றால்,
வழக்கம் என்ற முறை உறையாகலாம்.
தன் அறியாமையை உணராமல்,
அனந்த ஜீவியம், ஞானம் என்ற கடலால் அது சூழப்படுகிறது.

அக்கடலால் சூழப்படுகிறது.
அது இதையறியவே விழிப்படைகிறது.
ஜடத்திலிருந்து வெளிவரும் ஜீவியமிது.
உலகின் அறியாமையை அது முதலில் அறிகிறது.
அதனுள் அது வாழ்கிறது.
அதை அறிந்து தனக்குட்படுத்த வேண்டும், அதுவே சந்தோஷம்.
இரண்டாவதாக அது அறிவது வரம்பு.
பவரும், சந்தோஷமும் குறைவாக நிலையற்றிருப்பதை அது அறிய வேண்டும்.
அனந்த ஜீவியத்திற்கு அது கொண்டு வருபவை அவை.

ஞானமும், உண்மையான ஜீவனும் வருகின்றன.
வெற்றிகரமான அனந்த சந்தோஷத்தை அது நாடுகிறது.
அவற்றை அது இங்கு மட்டும் நாட முடியும்.
தமஸை அறிவதால் மட்டும் திருப்தியற்ற அமைதியின்மை எழாது.

உயிரின் உணர்வு அப்படி எழுவது முழுமையான ஜீவனற்றிருந்தால்,
அது திருப்தியடைந்தால்,

With its own half-conscient limited existence,
Unaware of its infinite power and immortal existence,
In which it lives as part of.
And yet separated from it.
Or if it has nothing within driving,
Towards the effort really to participate,
In that infinity and immortality.
All life is driven to feel and seek from the first.

This is precisely it is.
There is insecurity and the need.
The struggle for persistence.
It is for self-preservation.
It awakes in the end.
It realises its limitation to its existence.
It begins to feel the impulsion.
Towards largeness and persistence.
It is towards the infinite and the eternal.

Life in Man becomes wholly self-conscious. ***Page 247 Para 10***
There is the unavoidable struggle and effort.

Then such aspiration reach their acme.
Pain and discord of the world become finally great.

அதன் குறுகிய அனுபவத்தின் அரைகுறை ஜீவியத்துடனிருந்தால்,
அனந்தமான பவரும் அமர வாழ்வையும் அறியாமலிருந்தால்,

அதன் பகுதியாக அதனுள் வாழ்கிறது.
இருந்தாலும் அதிலிருந்து பிரிந்து வாழ்கிறது.
தன்னுள் தன்னை நடத்தும் எதுவுமில்லாதிருந்தால்,
அது பங்கெடுக்கும் முயற்சியை நோக்கி நகர்ந்தால்,
அது அனந்தம், அமரத்துவம்.
ஆரம்பத்திலிருந்து இதுவே எல்லா வாழ்வும் உணர்ந்து பெற முயல்வது.
குறிப்பாக இதுவே அது.
தேவையும் நிலையாமையும் உண்டு.
தொடர்ந்து வலியுறுத்திப் போராட வேண்டியிருக்கிறது.
தன்னைக் காப்பாற்றும் முயற்சி அது.
முடிவாகத் தன்னை உணர்கிறது.
அதன் வாழ்வின் எல்லையை அறிகிறது.
உந்துதலை உணர ஆரம்பிக்கிறது.
பெருகுவதும் நிலையானதும் அதன் இலட்சியம்.
அனந்தமும் சாஸ்வதமும் அதன் இலட்சியம்.

மனித வாழ்வு முழுமையாக தன்னைச் சுயமாக உணர்கிறது.

அப்பொழுது தவிர்க்க முடியாத முயற்சியும், போராட்டமும் எழுகிறது.
அவ்வார்வம் உச்ச கட்டத்தை எட்டுகிறது.
வலியும், முரண்பாடும் முடிவாக அதிகரிக்கின்றன.

They are too keenly sensible to be born with contentment.
Man may for a long time quiet himself.
He may seek to be satisfied with his limitations.
He may confine his struggle.
Such mastery he can gain.
It is a mastery over this material world he inhabits.
Some mental and physical triumph of his progressive knowledge.
It is over the inconscient fixities.
Of his small concentrated conscious will and power.
It is over the inertly driven monstrous forces.
But here too he finds his limitation.
It is the poor inconclusiveness of the greatest results.
He is obliged to look beyond.
The finite cannot remain permanently satisfied.
So long as it is conscious,
Either a finite greater than itself or the infinite beyond itself.
To which it can aspire.
If the finite could be satisfied,
Yet it is the apparent finite being,
He feels himself to be really an infinite.
Or feels really the presence,
Or the impulse and stirring of an infinite within.
Can never be reconciled till satisfaction arises.

பொறுக்க முடியாத அளவு அவை வளர்ந்துவிடுகின்றன.

நெடுநாள் மனிதன் அமைதியாக இருக்கலாம்.
திருப்தியடைய முயலலாம், அளவு திருப்தி தரலாம்.
அவன் போராட்டம் அளவுக்குட்பட்டதாக இருக்கலாம்.
முடிந்தவரை வெற்றி பெறலாம்.
அவன் வாழும் ஜட உலகில் தலைமையை நாடலாம்.
வளரும் அறிவு ஜட உலகிலும் அறிவிலும் ஓரளவு வெற்றி தரலாம்.
ஜட இருளில் இறுகிய நிலையைத் தாண்டி வரலாம்.
தீவிர சிறிய குறுகிய மன உறுதி அவனறிவது.
ஜடமாக விரட்டப்படும் ராக்ஷஸ சக்திகளை வெல்வது.
இங்கும் அவனுக்கு அளவுண்டு.
பெரும் பலன்கள் முடிவற்றதாக அமைந்துள்ளன.

அதைக் கடந்து செல்ல வேண்டியுள்ளது.
அணு தொடர்ந்து தன்னிலே திருப்தியடைய முடியாது.
தன்னையறியும்வரை,
தன்னைவிடப் பெரிய அணு, அல்லது அனந்தத்தை நாட வேண்டும்.
தான் அதை நாட முயலும்.
அணுவுக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டால்,
அணு பார்வைக்கு அணுவாகும்,
உண்மையில் அணு அனந்தமாகும்.
அல்லது அனந்தமாக உணர மட்டும் செய்பவன்,
அனந்தத்தின் ஆர்வம் உந்துதலை உணர்கிறான்.
இரண்டும் ஒன்றானால் திருப்தி ஏற்படும்.

Till that is possessed by him and he is possessed by it,
In whatever degree or manner.
Man is such a finite-seeming infinity.
And cannot fail to arrive at a seeking after the Infinite.
He is the first son of earth.
He becomes vaguely aware of God within him.
Of his immortality or his need for immortality.
And that knowledge that is a whip that drives.
And it is a cross of crucifixion.
Until he is able to return it into a source of infinite light and joy and power.

This is a progressive development. ***Page 247***
This is a growing manifestation of the ***Para 11***
divine Consciousness and Force,
Knowledge and Will.
It had lost itself in inertia of Matter.
It might well be a happy efflorescence proceeding from joy.
It is from joy to greater joy.
At last to infinite joy.
If it were not the principle of rigid division,
From which Matter has started.
The individual is shut up.
It is so in his own personal consciousness.

அவன் அதை ஆட்கொண்டு, அதனால் அவன் ஆட்கொள்ளப்பட்டு,
எந்த வழியாலும், எந்த அளவிலும் அது நடக்கும்.
மனிதன் அப்படி அணுவாகத் தோன்றும் அனந்தம்.
அனந்தத்தைத் தேடுவதை அடையாமலிருக்க முடியாது.

மனிதன் பூமாதேவியின் தலைப்பிள்ளை.
தன்னுள் கடவுளிருப்பதை தெளிவில்லாமல் உணர்கிறான்.
அமரத்துவமோ, அதன் தேவையோ அவன் அறிவது.
அந்த அறிவு அவனை சாட்டையாக விரட்டுகிறது.
அது அவன் அறையப்பட்ட சிலுவை.
பவர், சந்தோஷம், ஜோதியின் மூலத்தை அடையும்வரை அவன் விரட்டப்படுவான்.

இது வளரும் முன்னேற்றம்.
தெய்வீக ஜீவியம், சக்தி, ஞானம், உறுதி தொடர்ந்து வளரும் வழி வெளிப்படுகிறது.

அது ஜடத் தமஸில் தன்னை இழந்தது.
சந்தோஷத்திலிருந்து எழும் இனிய மலர் அது.

சந்தோஷம் பெரிய சந்தோஷமாகும் நிலையது.
அது அனந்த சந்தோஷத்தில் முடிகிறது.
அது குறுகிய, இறுகிய பிரிவினையாக இல்லாவிடில்,
அதனின்று ஜடம் ஆரம்பித்தது.
ஜீவாத்மா சிறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
சொந்த ஜீவியத்துள் அவன் சிறைப்படுகிறான்.

It is a separate and limited mind.
It is mind, life and body that prevent.
Otherwise it would be a natural law of development.
It brings into the body the law of attraction and repulsion.
Of defence and attack.
Of discord and pain.
Each body is a limited consciousness-force.
Feels itself exposed to the attack impact.
There is a forceful contact of other limited.
Conscious-force.
Or of universal forces.
Where it feels broken in upon.
It is unable to harmonise the contacting.
And the recipient consciousness.
It suffers discomfort and pain.
Is attracted and repelled.
Has to defend itself or assail.
It is constantly called upon to undergo.
What it is unwilling or unable to suffer.
The law of division brings into the emotional mind.
Also into the sense-mind.
The same reactions of the higher values of grief and joy.
Love and hatred, oppression and depression.
All cast into terms of desire.
By the desire into the straining and effort.

பிரிந்த தனித்த மனம் அது.
மனம், உயிர், உடல் அதைத் தடுக்கிறது.
இயல்பான வளர்ச்சி அதற்குரியது.
கவர்ச்சி, மறுப்பு என்ற சட்டத்தை உடலில் அது கொண்டுள்ளது.

பாதுகாத்து, தாக்குகிறது.
பிணக்கும் வலியுமாகும்.
ஒவ்வொரு உடலும் சித்-சக்தியின் அளவுக்குட்பட்ட ரூபம்.
தன்னைத் தாக்குவதை அறிகிறது. அதன் பலனை அறியும்.
தாக்குதல் இதுபோன்ற ரூபங்கள் வேகமாகத் தொடுவது.
சித்-சக்தி.
அவை பிரபஞ்ச சக்திக்குரியவை.
வெளி சக்திகள் எல்லையை உடைத்து உள்ளே வருகின்றன.
தொடுவதை சுமுகமாக ஏற்க முடியவில்லை.
ஏற்கும் ஜீவியத்தில் சுமுகமில்லை.
வலியால் தொந்தரவுப் படுகிறது.
கவரப்படுவதும் விரைந்து விலக்குவதும் செயல்.
தன்னைப் பாதுகாக்க வேண்டும் அல்லது தாக்க வேண்டும்.
அதன் அனுபவம் தொடர்ந்து அதை நாடி வருகிறது.
அதற்குப் பிரியமில்லாதது, ஏற்க மறுப்பதை அது பெறுகிறது.
பிரிக்கும் சட்டம் உணர்வின் அறிவுக்குத் தருகிறது.
புலனுணர்வுக்கும் அது உண்டு.
இன்ப, துன்ப பண்புகளால் அதே குணங்களை செயல்பட வைக்கிறது.
அன்பு, வெறுப்பு, கொடுமை, சோகத்திற்கும் உண்டு.
அனைத்தும் ஆசையின் ரூபங்களாகின்றன.
ஆசையால் கசந்து முயல வேண்டியிருக்கிறது.

By the straining into excess and defect of force and incapacity.
The rhythm of attainment and disappointment.
Possession and recoil.
It is a constant strife and trouble and unease.
Into the mind as a whole lesser light taken up.
It is taken up into wider light.
Lower will surrenders to higher transforming will.
Pettier satisfaction progressing towards nobler more complete satisfaction.
It brings similar dualities of truth.
Pursued by error.
Light is pursued by darkness.
Power is pursued by incapacity.
Pleasure of pursuit and attainment by pain of repulse.
And of dissatisfaction of what is attained.
Mind takes its own affliction.
With the affliction of life and body.
Mind becomes aware of the triple defect.
And insufficiency of our natural being.
All this means denial of Ananda.
The negation of the trinity of Sachchidananda.
If the negation be inseparable.
Therefore the futility of existence.
Existence must seek that movement.
Not merely for itself,

வலிய முயல்வதால் மிகுதியாயும், குறைந்தும் செயல்படுகிறது. பலஹீனம் ஏற்படுகிறது.
சாதனையும், தோல்வியும் மாறி மாறி வருகின்றன.
பெற்றும், விலகியும் செயல்படுகிறது.
தொடர்ந்த போராட்டம், அமைதியின்மை, தொந்தரவு.
முழுமையான மனம் சிறு ஒளியை ஏற்கிறது.
பெரும் ஜோதி சிறு ஒளியை ஏற்கிறது.
திருவுருமாற்றும் உறுதிக்கு சிறு உறுதி சரணடைகிறது.
சிறு திருப்தி புனிதமான முழு திருப்தியை நாடுகிறது.

இதுபோன்ற சத்திய இரட்டைகளைக் கொண்டு வரும்.
தவறு தொடரும்.
ஜோதியை இருள் தொடர்கிறது.
சக்தியை பலஹீனம் தொடர்கிறது.
வேலையைத் தொடர்ந்து சாதிப்பதை எதிர்க்கும் வேதனை.

பெற்றது தரும் அதிருப்தி.
மனம் தான் பெற்ற சிறுமையைக் கருதும்.
உயிரும், உடலும் பெற்ற சிறுமையை மனம் கருதும்.
மூவகைக் குறையை மனம் உணர ஆரம்பிக்கிறது.
நம் இயல்பான ஜீவனின் பற்றாக்குறையை மனம் அறிகிறது.
இவையெல்லாம் ஆனந்தத்தை மறுக்கும் வழி முறைகள்.
திருமூர்த்தியான சச்சிதானந்தத்தை மறுப்பதாகும்.
மறுப்பது முடியாத செயலானால்,
அதனால் வாழ்வு அர்த்தமற்றதாகிறது.
வாழ்வு அச்சலனமான செயலை நாட வேண்டும்.
அதற்காக மட்டுமல்ல,

But for the satisfaction in the play.
Existence throws itself out in the play of consciousness and force.
If in the play no real satisfaction can be found,
It must obviously be abandoned in the end.
As a vain attempt.
A colossal mistake.
A delirium of the self-embodying spirit.

There is the pessimistic theory of the world — ***Page 248 Para 12***
This is the whole basis.
There are worlds and states beyond.
It may be optimist with them.

But it is pessimist as to earthly life.
And the destiny of the mental being,
In his dealings with the material world.
For it affirms to seek satisfaction of the spirit, upon earth.
The very nature of material existence,
Division is that nature.
There is a very seed of embodied mind.
It is self-limitation, ignorance, egoism.
It seeks an issue and divine purpose.
It seeks a culmination in the world play.
It is a vanity and delusion.

லீலையின் திருப்திக்காக நாட வேண்டும்.
வாழ்வு ஜீவிய லீலையில் தன்னை வீசுகிறது.

லீலை திருப்தி தராவிட்டால்,
முடிவில் அது கைவிடப்பட வேண்டும்.
வீண் வேலையென விட வேண்டும்.
பெரும் தவறு என கைவிடுதல் அவசியம்.
சுய ரூபம் பெற்ற ஆத்மாவின் ஜன்னியாக அது வெளிப்படும்.

வாழ்வு அர்த்தமற்றது என்ற கொள்கையின் வரலாறு இது.

அதன் முழு அடிப்படை இது.
நம்மைக் கடந்த நிலையில் லோகங்களுண்டு.
அதைக் கருதும் பொழுது தெளிவாக ஜீவனுள்ள கொள்கையாக இருக்கலாம்.
பூலோக வாழ்வை வீண் வேலையாக்குகிறது.
மனோமய புருஷனுடைய கதியைக் கருதும்பொழுது,
உலகில் மனம் தன்னை நிறுவும் வகைக்கு அதன் பார்வையிது.
மனவாழ்வு உலகில் ஆத்ம திருப்தியை வலியுறுத்துகிறது.

ஜட வாழ்வு சுபாவமே அதுவாதலால்,
அச்சுபாவம் பிரிவினை.
உலகில் வெளிப்படும் மனத்தின் விதையென ஒன்றுள்ளது.
அறியாமை, அகந்தை, சுயவரம்பு அவை.
தெய்வ இலட்சியம், ஒரு முடிவை அது நாடுகிறது.
உலக அரங்கில் அது ஓர் முடிவை நாடுகிறது.
அது மாயை, அர்த்தமற்ற இலட்சியம்.

Only in a heaven of Spirit can we reunite existence and consciousness.
Not in the world.
Only in the Spirit's true quietude.
Not in its phenomenal activities.
Can we reunite with the divine self-delight.
The Infinite can recover itself only by rejecting as an error.
And a false step its attempt to find itself in the finite.
Nor can the emergence of mental consciousness being.
It is in the material universe.
It cannot bring with it any promise of divine fulfillment.
There is the principle of division.
It is not proper to Matter.
But it is proper to Mind.
Matter is only an illusion of Mind.
Into which Mind brings its own rule.
It is division and ignorance.
Therefore within this Mind can find only illusion.
It can only travel between the three terms of the divided existence.
It has created these terms.
It cannot find there the unity of Spirit.
Or the truth of spiritual existence.

வாழ்வும், ஜீவியமும் ஆன்மாவின் சொர்க்கத்தில்தான் சேர முடியும்.
அது இவ்வுலகிலில்லை.
ஆத்மாவின் உண்மையான அமைதியில்தான் அது நடக்கும்.
உலகத்தின் தோற்றமான செயல்களிலில்லை.
தெய்வீக சுய ஆனந்தத்துடன் அங்குதான் இணைய முடியும்.
அனந்தம் தன் தவற்றை மறுத்தே தன்னை அறிய முடியும்.

தன்னை அணுவில் காண தவற்றிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும்.
மனத்தின் ஜீவியம் வெளிவருவதும் தர இயலாது.

அது ஜட உலகிலுள்ளது.
மனமும், அதன் ஜீவியமும் தெய்வீக பூரணத்தைத் தர முடியாது.

பிரிவினை என்ற சட்டம் உண்டு.
இது ஜடத்திற்குரியதல்ல.
இது மனத்திற்குரியது.
ஜடம் என்பது மனதின் தோற்ற மயக்கமே.
மனம் தன் சட்டத்தை அதனுள் கொண்டு வருகிறது.
அந்தச் சட்டம் அறியாமை, பிரிவினை.
இதனுள் மனம் மாயையை மட்டும் காணும்.
பிரிந்த பெரு வாழ்வின் மூன்று அம்சங்களிடையே அது உலவும்.

அம்மூன்று நிலைகளை மனம் ஏற்படுத்தியுள்ளது.
ஆன்மாவின் ஒற்றுமையை அங்கு காண முடியாது.
அல்லது ஆன்மீக வாழ்வின் சத்தியத்தைக் காண முடியாது.

There is the principle of division in Matter. ***Page 249 Para 13***

It can only be a creation of the divided Mind.
Now it is true.
It has precipitated itself into material existence.
Material existence has no self-being.
It is not the original phenomenon.
It is only a form.
It is created by the all-dividing Life-force.
It works out the conception of an all dividing Mind.

It is a working out of the being.
It is done into these appearances of Mind.
It is an appearance of ignorance, inertia and division.
It is of Matter.
The dividing Mind is lost and imprisoned itself in a dungeon of its own building.
It is bound with chains it has itself forged.
If it be true that the dividing Mind is the first-principle of creation,
Then it must be also the ultimate attainment possible in the creation.
And the mental being struggling vainly with Life and Matter.
Overpowering them only to be overpowered by them,

ஜடத்தின் பிரிவினை என்ற சட்டம் உண்டு.

இது பிரிக்கும் மனம் ஏற்படுத்தியதாக மட்டுமிருக்கும்.
இது இப்பொழுது உண்மை.
மனம் ஜட வாழ்வினுள் வந்து தங்கிவிட்டது.
ஜட வாழ்வுக்கு சுய ஜீவனில்லை.
இது மூலமான தோற்றமில்லை.
இது ஒரு ரூபம்.
அனைத்தையும் பிரிக்கும் வாழ்வின் சக்தி ஏற்படுத்தியது.
அனைத்தையும் பிரிக்கும் மனத்தின் கருத்தை வாழ்வு செயல்படுத்துவது.
ஜீவனின் செயலைச் செயல்படுத்துகிறோம்.
மனத்தின் தோற்றத்தில் இதைச் செய்கிறோம்.
அறியாமை, தமஸ், பிரிவினை என்பன அத்தோற்றம்.

இவை ஜடத்திற்குரியவை.
பிரிக்கும் மனம் தன்னை இழந்து சிறைப்பட்டது. அது அதனுடைய கட்டடம்.
தானே செப்பனிட்ட விலங்கால் கட்டுப்பட்டது.
பிரிக்கும் மனம் சிருஷ்டியின் முதல் தத்துவம் என்பது உண்மையானால்,
சிருஷ்டியின் முடிவான பலனாகவும் அது இருக்க வேண்டும்.

வாழ்வும், ஜடமும் மனத்துடன் வீணாகப் போராடும்.

அவற்றை வெல்ல முயன்று, அவற்றால் வெல்லப்பட்டு,

Repeating eternally the fruitless cycle.
It must be the last and the highest word of cosmic existence.
But no such consequence ensues.
On the contrary it is the immortal infinite Spirit has veiled.
The veil is a dense role of material existence.
And works there by the supreme power of Supermind.
It permits division of Mind.
It lets the reign of the lowest or material principle.
Only as an initial condition.
For a certain evolutionary play of the One and the Many.
If it is not the mental being who is hidden in the forms of the universe,
But if it is the infinite Being,
Knowledge, Will emerge out of Matter,
First as Life then as Mind,
With the rest of it still unveiled,
Then the emergence of consciousness must have another term.
It emerges out of the apparently inconscient.
The supramental spiritual being appears.
He shall impose on the mental, vital, physical workings.

பலனற்ற சுழற்சியை சாஸ்வதமாக திரும்பத் திரும்பச் செய்வது.
அதுவே பிரபஞ்ச வாழ்வின் முடிவான முயற்சியாகத் தோன்றும்.

அதுபோன்ற முடிவுக்கு வழியில்லை.
மாறாக அழியாத அனந்தமான ஆன்மா திரையால் மூடப்பட்டுள்ளது.
திரை கனத்த ஜட வாழ்வான ஆடை.
சத்திய ஜீவியம் என்ற சுப்ரீம் பவரால் அது இயங்குகிறது.

அது மனம் பிரிப்பதை அனுமதிக்கிறது.
கடைசி கட்டமான ஜட தத்துவத்தை ஆள அனுமதிக்கிறது.
முதல் நிபந்தனையாக அனுமதிக்கிறது.
ஏகன் அநேகனுடைய பரிணாம லீலையை அனுமதிக்கும்.

பிரபஞ்ச ரூபங்களில் பொதிந்துள்ளது மனம் எனும் தத்துவமில்லையெனில்,
அனந்த ஜீவன் மறைந்திருந்தால்,
ஞானமும், உறுதியும் ஜடத்திலிருந்து எழுந்தால்,
முதலில் வாழ்வாகவும், மறுபடி மனமாகவும் வெளி வந்தால்,
மற்றவை திரை மறைவிலிருந்தால்,
வெளி வரும் ஜீவியத்திற்கு வேறொரு அம்சமிருக்க வேண்டும்.

ஜடமாகத் தோன்றுவதின்று அது வெளி வருகிறது.
சத்திய ஜீவிய ஆன்மீக ஜீவன் தோன்றுகிறது.
மனம், உயிர், உடலின் செயல்களை அது நிர்ணயிக்கிறது.

A higher law than the divine Mind is no longer impossible.
On the contrary it is the natural inevitable conclusion.
It is of the nature of the cosmic existence.

We have seen that Supermind exists. ***Page 250***
It would liberate the mind. ***Para 14***
It would liberate it from the knot of the divided existence.
It would use the individualisation of the mind.
It would be a useful subordinate action.
It is of the all-embracing Supermind.
He would liberate the life also from the knot.
Liberate from the divided existence.
And the use of the individualisation of life.
As a merely useful subordinate action.
It is of the one Conscious-Force.
It fulfils its joy of its being.
It is in a diversified unity.
The life can be liberated even from the bodily existence.
Is there any reason not to do so.
From the present law of death, division and mutual devouring.
And use the individualisation of body.
As a merely subordinate action.

தெய்வீக மனத்தைவிட உயர்ந்த மனம் என வாய்ப்புண்டு.

மாறாக, இயல்பான தவிர்க்க முடியாத முடிவுண்டு.

அது பிரபஞ்ச வாழ்வின் இயல்பைக் குறிப்பது.

எப்படிப்பட்ட சத்திய ஜீவியம் உள்ளதெனப் பார்த்தோம்.
அது மனத்தை விடுதலைச் செய்யும்.
பிரிவினைக்குட்பட்ட வாழ்வினின்று மனம் விடுதலை பெறும்.

மனம் பெற்ற தனித்தன்மை அது பயன்படுத்தும்.
பயன் தரும் உபசெயலாக அது இருக்கும்.
அனைத்தையும் தழுவும் சத்திய ஜீவியச் செயலது.
வாழ்வையும் அம்முடிச்சிலிருந்து விடுவிக்கும்.
பிரிவினைக்குட்பட்ட வாழ்வினின்று விடுதலைப் பெறும்.
வாழ்வு தனித்தன்மை பெறுவதினின்றும் விடுதலைப் பெறும்.
வெறும் பயன் தரும் உபசெயலினின்று விடுபடும்.
அவையனைத்தும் ஒரே தன்னையறியும் சக்தியுடையவை.
அதன் ஜீவனின் சந்தோஷம் பூரணமடைகிறது.
ஒற்றுமை பல்வகையாக பரந்த நிலையது.
வாழ்வை உடல் வாழ்வினின்றும் விடுவிக்கலாம்.

கூடாது என்பதற்குரிய காரணம் உண்டா?
மரணம், பிரிவினை, பரஸ்பர அழிவினின்று அவை விடுபட வேண்டும்.
உடல் பெறும் தனித்தன்மையைப் பயன்படுத்தலாம்.
அதை வெறும் உபசெயலாக உபயோகப்படுத்தும்.

It is of the one divine Conscious-Existence.
Made serviceable for the joy of the Infinite and the Finite.
Or why this Spirit should not be free?
In a sovereign occupation of form.
It is consciously immortal.
Even in the changing of the robe of Matter.
Possessed of its self-delight in a world,
It is subjected to the law of unity and love and beauty.
If Man be the inhabitant of the terrestrial existence.
Through whom transformation can be operated.
It is of the mental into the supramental.
At last it can be operated.
Is it not possible that he may develop a divine mind?
It is divine mind, divine life, and divine body.
The phrase may be too startling.
In our present limited conception of human personality.
Personality is his potentiality.
He develops his true being and light and joy.

He can arrive at a divine use of mind and life and body.
By which the descent of Spirit will be justified.
It is a descent into form.
By which it can be divinely and humanly justified.

அது ஒரே தன்னையறியும் பெரு வாழ்வினுடையது.
அணு, அனந்தத்தின் சந்தோஷத்திற்காக அது பயன்படும்.

ஏன் இந்த ஆத்மா சுதந்திரமாக இருக்கக் கூடாது?
ரூபத்தை உரிமையுடன் ஆட்கொள்கிறது.
அது தன்னையறியும் அமரத்துவமுடையது.
ஜடம் எனும் ஆடையை மாற்றுவதிலும் அது, அதை உணர்கிறது.
தன் சுய சந்தோஷத்தைப் பெற்ற உலகில்,
ஒற்றுமை, அன்பு, அழகு என்ற சட்டத்திற்குட்பட்டது.

மனிதன் பூலோக வாழ்வின் பிரஜை.
மனிதன் மூலம் திருவுருமாற்றம் நடைபெறும்.
மனம் சத்திய ஜீவியமாகத் திருவுருமாறும்.
முடிவாக அதை நடத்தலாம்.
அவனால் தெய்வீக மனத்தை வளர்க்க முடியாதோ?

அது தெய்வீக மனம், தெய்வீக வாழ்வு, தெய்வீக உடல்.
சொல் அதிர்ச்சி தருவதாக இருக்கலாம்.
இன்றைய அளவோடுள்ள மனிதப் பர்சனாலிட்டியின் கருத்துக்கு அப்படியிருக்கலாம்.
பர்சனாலிட்டியே அவன் வித்தானச் சத்து.
மனிதன் உண்மையான ஜோதி, ஜீவன், சந்தோஷத்தை உருவாக்குகிறான்.
உடல், உயிர், மனத்தை தெய்வத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம்.

அதன் வழி ஆத்மா வருவதை ஏற்கலாம்.
அது ரூபம் பெறும் ஆத்மா.
அப்படி அதை மனிதனும், தெய்வமும் ஏற்கலாம்.

Presently we have a view of Matter. ***Page 251***
It can be the one thing that can stand in the way. ***Para 15***
In the way of the ultimate terrestrial possibility.
It has its own laws.
It is a relation between sense and substance.
It is between two states of the Divine.
They are Divine as the knower and Divine as the object.
Other relations may be possible.
They are not yet possible here.
Must be sought on higher planes of existence.
If it is true, and it is the only truth,
It is in heavens beyond that we must seek the divine fulfillment.
The religions assert it.
They have another assertion.
It is kingdom of God or kingdom of the perfect on the earth.
It must be put aside as a delusion.
Here we can prepare and attain an internal preparation or victory.
We can liberate mind and soul within.
We must turn away from the unconquered principle.
It is an unconquerable principle.
It is the unregenerated, intractable earth.
It is the material principle.
We must find our divine substance elsewhere.

இன்று நமக்கு ஜடத்தைப் பற்றிய கருத்துண்டு.
தடையாக நிற்கக் கூடியது அது ஒன்றே.

பூவுலகம் முடிவாகப் பெறுவதற்கு அது தடை.
அதற்குரியச் சட்டங்களுண்டு.
புலனுக்கும், பொருளுக்கும் உள்ள உறவு.
இரு தெய்வ நிலைகட்கிடையேயுள்ள உறவு.
தெய்வம் அகம், புறமான உறவு அது.

மற்ற உறவுகளிருக்கலாம்.
அப்படியிருந்தால் இங்கு இப்பொழுது அது முடியாது.
உயர்ந்த லோகங்களிருக்கலாம்.
அது உண்மையானால், அது மட்டும் உண்மை என்றால்,
இறைவனின் பூரண பூர்த்தியை மேலேயுள்ள சொர்க்கத்தில் மட்டும் நாட முடியும்.
அது மதங்கள் கூறும் உண்மை.
வேறொரு இலட்சியத்தையும் மதங்கள் கூறுகின்றன.
அது இறைவனின் உலகம், பூலோக சுவர்க்கம்.

அது மாயை, கனவு என நாம் விலக்க வேண்டும்.
அது உண்மையானால், நாம் அக வாழ்வை அதற்குத் தயார் செய்ய வேண்டும்.
மனத்தையும், ஆத்மாவையும் விடுதலை செய்யலாம்.
வெற்றி பெறாத தத்துவத்தை விட்டு விலக வேண்டும்.
அது வெல்ல முடியாத தத்துவம்.
அது கண் விழிப்பற்றக் கட்டுக்கடங்காத மண்.
அது ஜடம் எனும் தத்துவம்.
நம் தெய்வீகப் பொருளை நாம் வேறிடத்தில் தேட வேண்டும்.

This is a limiting conclusion.
There is no reason why we should accept it.
There are quite certainly other states even of Matter itself.
There is undoubtedly an ascending series of divine gradations of substance.
There is a possibility of Matter being transfiguring itself.
It can be through the acceptance of a higher law.
It is higher than the material principle.
Still it is its own.
It is so because it is there latent and potential.
It is there in its own secrecies.

Contd....

❋❋❋

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உலகில் தீமையில்லை. அகந்தையின் பார்வைக்கு
அடுத்த பக்கம் தீமையாகத் தெரிகிறது.
"அன்று இந்த ஆபத்து வந்திராவிட்டால், இன்று இந்த உயர்வை நான் எட்டியிருக்க முடியாது" என்று சாதனை செய்தவர் சொல்லத் தவறியதில்லை.
எந்தத் தவறும் எழாத வாழ்வு
எந்த உயர்வையும் காணாத வாழ்வு.

இது அளவுக்குட்பட்ட முடிவு.
ஏன் இதை நாம் ஏற்க வேண்டும் என்ற காரணம் உலகிலில்லை.
ஜட உலகிலும், வேறு உலகங்கள் உள்ளது உண்மை.

உயரும் குணமுள்ள தெய்வீகப் பொருளுள்ள உலகங்கள் உண்மையிலிருப்பது உண்மை.
ஜடம் திருவுருமாறும் வாய்ப்புண்டு.

உயர்ந்தச் சட்டத்தை ஏற்பதால் அது முடியும்.
அது ஜடத் தத்துவத்தின் உயர்ந்த தத்துவம்.
என்றாலும், அது ஜடத்தின் தத்துவமே.
அது மறைந்து வித்தான சத்தாக என்றும் உள்ளது.
அதன் இரகஸ்யத்துள் இருக்கிறது.

தொடரும்......

❋❋❋

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

இறைவன் நம்மை நாடி வரும்பொழுது (descent)
ஆர்வம் இருப்பதில்லை.
ஆர்வம் எழும்பொழுது மனிதன் எப்படியிருக்கிறான்
என்பதை பகவான் விவரித்து இருக்கின்றார்.
எல்லாப் பழக்கங்களிலிருந்தும் விலகினால் ஆர்வம் எழும்.

பழக்கம் விலகினால் ஆர்வம் எழும்.

இம்மாதச் செய்தி

ஆர்ப்பாட்டமான அழிவு

இல்லாததை

இருப்பதாக்கும்

ஆர்வம்.

P.152 And reptile wallowings in the dark and dusk

மங்கிய இருளில் நகரும் பாம்பும் பூரானும்

- ☆ ஊரும் வாழ்வின் முடக்கமும், மோசமும்
- ☆ நாலும் கலந்த நடுங்கும் பெருங்கூட்டம்
- ☆ மந்திரக் கலைஞர்களின் வினோதமான குழப்பம்
- ☆ நெகிழ்ந்த களிமண் வாழ்வின் நேரிடும் உருவம்
- ☆ பூதங்களின் கூட்டம், சூட்சும உலகின் சிறு தேவதைகள்
- ☆ பழக்கமில்லாத பிரகாசம் விளைவித்த ஆச்சரியம்
- ☆ நிழலுள் நிலவுவதுபோல் எழுந்தன
- ☆ வறண்ட உறுப்புடைய தேவதைகள், செதுக்கப்பட்ட விலங்குருவம்
- ☆ மோகினிபோல் கருகி சிறு தேவதைகள் தீவிரமாய் செயல்பட்டு
- ☆ அழகான பூதங்கள், ஏழ்மையான, ஆத்மாவற்ற ரூபங்கள்
- ☆ சொர்க்கத்தின் ஸ்பர்சத்தை இழந்து, ஒளியிழந்த ஜீவன்கள்
- ☆ போக்கிரி தெய்வங்கள், காலமெழுப்பும் புழுதி சூறாவளியில் மாட்டிக் கொண்ட
- ☆ ஆபத்தான அறியாத வேகம், சக்தி வாய்ந்த ஆயுதமுடையன
- ☆ மிருகத்தில் பாதி, தெய்வத்தில் பாதி என குணமும், உருவமும்
- ☆ மங்கிய பின்னணியின் மந்த நிறத்தினின்று

- ☆ அவை முணுமுணுத்தன, விவரமற்ற சக்திகள்
- ☆ விழிப்பான மனம் சொல்லையோ எண்ணத்தையோ எதிரொலித்தது
- ☆ அவற்றின் உந்துதல் தொடரில் இதயம் ஈர்க்கப்பட்டது
- ☆ அச்சிறு இயற்கை தன் வேலையைச் செய்கிறது
- ☆ அச்ஜந்துக்களைப் பயன்படுத்தி, அதன் சக்தியை நிரப்பி
- ☆ வருத்தத்தின் பலனை சபிக்கும் அதன் மகிழ்வின் வித்து
- ☆ அதன் சிறு ஒளியை தவறான மூச்சு வெளிப்படுத்தியது
- ☆ மேல்மன உண்மைகளை பொய்யின் கருவியாக்கியது
- ☆ அதன் சிறு உணர்வுகள் உந்தும், பெருவேகங்கள் நடத்தும்
- ☆ பாதாளத்தை நோக்கி, பனியும் சகதி மூலம்
- ☆ காம இச்சையின் தார்குச்சி குத்தும்
- ☆ வளைந்து, நெளியும் வழிகள் மூலம், இல்லாத இலக்கை நாடி
- ☆ வாழ்வின் ரதம் அறியாமையை விட்டகல முடியாமல்
- ☆ நல்லதையும், கெட்டதையும் சேர்த்து ஆடும் சட்டம்
- ☆ அழைக்கும் தோல்வி, அர்த்தமற்ற வெற்றி
- ☆ கணக்கைப் பொய்யாக்கி, அளவை ஏமாற்றி
- ☆ ஞானம் விஷமாகி, புண்ணியம் மந்தமாகி
- ☆ ஆசையின் ஓட்டம் அளவிறந்த சுழலாகி
- ☆ வருத்தமான சந்தோஷமான சந்தர்ப்பம் மூலம்
- ☆ தப்ப முடியாத விதியை நோக்கி

❋❋❋

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் VI

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

II/90) அகண்டம் தானே விரும்பி கண்டமாகக் காட்சியளிக்கிறது.

☆ **இது சிருஷ்டியின் இரகஸ்யம்.**

- ❋ கையிலுள்ள ரொக்கத்தை பிஸினஸில் போட்டு மீண்டும் எடுக்கத் திணறும் முதலாளி ஒரு கோடி மூலதனத்திலாரம்பித்து ஓர் ஆயிரம் கோடிக்கு வருவதை நாம் காண்கிறோம்.
- ❋ பெட்டியிலேயே ரொக்கமிருந்தால் பத்திரமாக ஒரு கோடியாகவேயிருக்கும்.
- ❋ பாங்கில் போட்டிருந்தால் அவர் 1000 கோடி சம்பாதித்த காலத்தில் 5 கோடியாகியிருக்கும்.
- ❋ ரேஸ், லாட்டரியில் ஈடுபட்டிருந்தால் அழிந்து போயிருக்கும்.
- ❋ ஒரு கோடியும் முதலில்லாமல் ஒரு இலட்சம் முதல் போட்டவரும் பிஸினஸில் 1000 கோடியைத் தாண்டியதையும் நாம் அறிவோம்.
- ❋ பணத்தை மார்க்கட்டில் போட்டவருக்கு வெற்றியுடன் தோல்வியும் உண்டு.
- ❋ பிரம்மம் தோல்வியை அறியாது.
- ❋ இருள் என்ற தோல்வியை - தோல்வியின் தோற்றத்தை - பிரம்மம் ஏற்படுத்தி, அதனுள் தன்னை இழந்து மீண்டு வருவது சிருஷ்டி. அது அனந்தமான ஆனந்தம்.
- ❋ டென்னீஸ் மட்டையும், பந்தும் சொந்தமாக இருப்பது ஆனந்தமல்ல.
- ❋ சுவற்றில் அடித்து விளையாடுவது ஆனந்தம்.
- ❋ எதிர்க்கட்சியுடன் விளையாடுவது பேரானந்தம்.

- பிரம்மம் எதிர்க்கட்சி - இருளை - ஏற்படுத்தி, விளையாடி, ஆனந்தத்தைப் பேரானந்தமாக மாற்ற சிருஷ்டியை நாடியது.
- மாடு கொல்லையில் நுழைந்து நெல்லைச் சாப்பிடும்.
- மனிதனுக்கு நெல் ஒத்து வராது, அரிசியே தேவை.
- அரிசியை மனிதன் அரிசியாகச் சாப்பிடுவதில்லை. சோறாகச் சமைத்துச் சாப்பிடுகிறான்.
- சோறு பொங்கலானால், சர்க்கரைப் பொங்கலானால் சுவை கூடிக்கொண்டே போகும்.
- பிரம்மம் அரிசிபோல், சொல்லப்போனால், நெல்போல.
- பிரம்மம் சச்சிதானந்தத்தைச் சிருஷ்டித்து, அதன் புறமாக சத்திய ஜீவியத்தை இருகூறாகப் பிளந்து மனத்தை சிருஷ்டித்தும், மனத்தால் வாழ்வையும், ஜடத்தையும் சிருஷ்டித்தது. ஜடம் பிரம்மம் என்ற நெல்லுக்கு சர்க்கரைப் பொங்கலைப்போல்.
- நம் கண்ணுக்கு ஜடமாகக் காட்சியளிப்பது ஆத்மாவுக்கு, வளரும் ஆத்மாவுக்கு சர்க்கரைப் பொங்கலான விருந்தாகும்.
- நாம் சர்க்கரைப் பொங்கலை நெல் என நினைக்கிறோம்.
- அது உள்ளபடி பார்க்கும் திறனுக்கு வழியில்லை.
- எப்படிச் செய்யப்பட்டது எனக் கேட்டால் அரிசியிலிருந்து எனப் பதில் வருகிறது.
- நாம் அரிசியை எப்படிச் சாப்பிடுவது என்றும், அரிசி நெல்லிலிருந்து வருவதால் நெல் நமக்கு வேண்டாம் எனவும் கூறுகிறோம்.
- இறைவன் அனுபவிக்கும் பேரானந்தத்தை நமக்களிக்கிறான்.
- நாம் அதை ஆனந்தமாகவும் அறிவதில்லை.
- நாம் அதை வலியாக, வேதனையாக, மரணமாக ஏற்கிறோம்.
- வலியை ஆனந்தமாக மாற்றும் பாதையே பேரானந்தம் தருவது என நாம் அறியவில்லை.

- அளவு கடந்து சிரமத்தை ஏற்று, மகனைப் படிக்க வைத்து, பெரிய வேலைக்கு வந்தபின் அனுபவிப்பது பேரானந்தம்.
- தான் பட்ட அவதி வரப் போகும் ஆனந்தத்திற்குரியது.
- அன்னையை ஏற்றவர்க்கு அந்த அவதியுமில்லை.
- அவதி ஆனந்தமாகிறது. ஆனந்தம் பேரானந்தமாகும்.
- அகண்டமான பிரம்மம் விரும்பிக் கண்டமான சிருஷ்டியானது சிருஷ்டியின் இரகஸ்யம்.
- உலகில் முதலில் இதைக் கூறியது பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.
- எவர் இதை வாழ்வில் அனுபவிக்கிறாரோ, அவரே முதலில் இதைக் கண்டவராவார்.

❋❋❋

ஜீவிய மணி

எது முக்கியம்

நாம் பேசும் பொழுது, நினைக்கும் பொழுது, உணரும் பொழுது, உணர்வை கடந்து செல்லும் பொழுது, எந்த நிலையிலும் மனம் எது உண்மை, எது பொய் என அறியும்.

நாம் அறிந்த உண்மையை அகத்திலிருந்து புறத்தில் பேசுவது யோகம்.

அது எளிதன்று.

எளிதாக இல்லாதது ஏழு நிலைகளைக் கடக்க உதவும்.

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....)

கர்மயோகி

78. மேலும் மேலும் உள்ளே போகும் திறமை

- மனித வாழ்க்கை புறத்திற்குரியது, புலன்களால் செயல்படுவது.
- ஆன்மீக பாஷையில் புறம் என்பது புலன் - இடம் - எனப்படும்.
- அகம் என்பது காலம், எண்ணத்திற்குரியது, மனத்தால் அறியப்படுவது, புலன்களால் அறிய முடியாதது. எண்ணம் எந்த புலனுணர்விற்கும் புலப்படாதல்லவா?
- ஆத்மா அகம், புலனாகப் பிரிகிறது என்பது தத்துவம்.
- உள்ளே போவது என்றால் புலனைக் கடந்து மனத்தை அடைவது. மேலும் தொடர்ந்து உள்ளே போனால் மனத்தைக் கடந்து ஆத்மாவை அடைவது. அதனால் உள்ளே போக முடிந்தால் யோகம் பலிக்கும்.
- சாதாரண மனிதன் உள்ளே போக விரும்பினால், அது முடியுமா என அறிய முற்பட்டால், முதற்காரியமாக அவன் பேச்சை நிறுத்த வேண்டும், வாய் மூடி மௌனியாக வேண்டும்.
- அது பெரிய முதற்கட்டம். அடுத்தது மனத்தில் எண்ணம் நின்று மௌனம் வர வேண்டும்.
- இவை யோக சித்திகள். சிலருக்குத் தானே அமையும்.
- ஏதோ ஒரு நேரம் இவை எழுவது யோகப் பக்குவத்தைக் குறிக்கும்.
- நீடிப்பது, நிரந்தரமாவது மௌனம் காக்கும் முனிவர் பெறும் சித்தி.
- எல்லா யோகங்கட்கும் மௌனம் உரியதுபோல் பூரண யோகத்திற்கும் மௌனம் முக்கியமானது.

- இந்த யோகத்தில் மௌனம் செயல்படுவது சற்று மாற்றமாக இருக்கும்.
- வாழ்வை ஏற்கும் யோகம் என்பதால் இந்த யோகம் செயலை விலக்காது, ஏற்கும்.
- செயலும், பேச்சும் இந்த யோகத்தில் மௌனத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.
- தண்டனை அன்பை வெளிப்படுத்துவதுபோல் மௌனம் பேச்சை வெளிப்படுத்தும்.
- ஆன்மீக அருள் உயரும் நிலையில் தண்டனை அருளாகும் என்பது தத்துவம்.
- "அவனே தண்டித்தால் ஜெயமன்றோ வானவர்க்கு" என்பது பாடல்.
- போலீஸ் தடியடிப் பிரயோகமும், சுட்டு வீழ்த்துவதும் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு.
- தாயின் கண்டிப்பு அன்பால் கண்டிப்பதாகும். நல்லது செய்யும் கண்டிப்பு அது.
- பேச்சற்ற மௌனம் முதல் நிலை. பேசினால் அந்த மௌனம் கலையும். உயர்ந்த மௌனம் பேசினால் கலையாது, வளரும்.
- செலவு செய்தால் பணம் குறையும். செலவு கம்பனியில் செய்தால், கடையில் செலவு செய்தால் பணம் வளரும். அது செலவால் வளரும் பணம்.
- வேலை செய்தால் களைப்பது இயல்பு. உற்சாகமாக வேலை செய்தால் களைப்புத் தெரியாது. படைப்பாளி உற்சாகமாக ஓவியம் எழுதினாலும், கதை எழுதினாலும், சிற்பம் செய்தாலும், தெம்பு அபரிமிதமாக வளர்ந்தபடியிருப்பது அனுபவம்.
- இது மௌனத்தின் உயர்ந்த நிலை.
- பேசாத நிலையில் இம்மௌனத்தில் சொல் அழியும். மனம் லயிக்கும்.

- மனம் லயிப்பது பெரு நிலை, ஆத்மா லயிப்பது சித்தி.
- ஆத்மா அகத்தில் லயிப்பது யோகம். ஆத்மா புறத்தில், செயலில் லயிப்பது பூரண யோகம்.
- பூரண யோக சமாதி, விழிப்பில் ஏற்படும் சமாதி.
- செயல் அமைதியாகி, அதனால் வேகம் பெறுவது யோகி வாழ்வை ஏற்பது.
- உள்ளே போனால் படிப்படியான நிலைகள் உண்டு. மேற்சொன்னவை சில.
- ஒரு அன்பருக்கு முதற்கட்டம் தானே எழுமானால், அவருக்கு பூரண யோகப் பக்குவம் உண்டு என்று தெரிகிறது.

***

79. உண்மை (Sincerity)

- Reality, Sincerity, Truth என்பவற்றை சத்தியம், உண்மை எனக் கூறலாம்.
- சத்தியம் என்றால் சத்திலிருந்து எழுவது. உள்ளது உண்மை. அது உள்ளேயுள்ளது.
- Sincerity என்ற சொல் எல்லா இடத்து உண்மைக்கும் பொருந்தும்.
- குடும்பம், நட்பு, தம்பதிகள், நாணயம், தர்ம நியாயம், தர்ம சங்கடம், தொழில், மனிதன், மனிதாபிமானம், உறவு அனைத்திலும் உள்ள உண்மையை Sincerity குறிக்கும்.
- தலைப்பில் கூறும் உண்மை ஆத்மாவுக்குரியது. மனம், உயிர், உடல், ஜீவன், ஆத்மாவுக்கு உண்மையாயிருப்பதைத் தலைப்பு குறிக்கிறது.

- அந்த உண்மையுள்ளவரை நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர் என்கிறோம்.

யோகத்திற்கு Sincerity அஸ்திவாரம்.
எது தவறினாலும் Sincerity தவறாது.

- பொய்யின் வாடையுள்ள இடத்தில் Sincerity எழாது.
- மாற்றாந்தாய், முதல் மனைவியின் குழந்தைகட்கு அன்பு செலுத்துவது அதைச் சேரும்.
- மாமியார், மருமகள் உறவில் உள்ள அன்பு அதற்குரியது.
- விலகிய நண்பர், எதிரியானவருக்கு நியாயம் செலுத்துவது அரிது. அவர்கட்கும் நம் அன்பு உரிய இடம் உண்டு.

  அது Sincerity சின்சியாரிட்டிக்கு உரியது - “இன்று போய் நாளை வா”.
- பக்திக்கு சின்சியாரிட்டி உண்டு. ஆனால் இரண்டும் வேறு.
- தொழிலில் இயல்பாக மார்க்கட்டிற்கு உண்மையானவர்க்கு மார்க்கட் செலவு செய்ய வேண்டிய இடத்தில் வருமானம் தரும்.
- டெக்னாலஜிக்கு கோடிக்கணக்கான செலவு செய்ய வேண்டும். மனிதனுக்கு டெக்னாலஜி விஷயத்தில் எது உண்மை என புரிந்தால் பல கோடி செலவுள்ள இடத்தில் பல நூறு கோடி வருமானம் வரும்.
- Chit சீட்டுக் கம்பனியில் சீட்டு எடுத்தவரிடம் அதன்பின் பணம் வசூல் செய்வது கடினம்.

  கம்பனிக்கு சட்டம் உண்டு, பணம் உண்டு, வசூல் உண்டு, நியாயம் உண்டு.

  இவற்றிற்கெல்லாம் உரிய உண்மையுண்டு. அந்த உண்மையைப் பாராட்டினால் சிரமம் திருவுருமாறி வசதியாகும்.
- நஷ்டம் வந்த தொழிலை நிமிர்த்த 30 இலட்ச ரூபாய் வேண்டும்

என்ற இடத்தில் தொழிலுக்குரிய உண்மை முதலிலிருந்தே செலவை வருமானமாக மாற்றும்.

- ஆத்மாவுக்கு எது உண்மை என அறிந்து, அதை ஏற்றால் வாழ்வு ஆன்மீக வளம் பெறும். அது உள்ளதைக் குறிப்பது கலகலப்பான குணம் (cheerfulness).
- சிடுமூஞ்சி, உம்மணாமூஞ்சி, எண்ணெய் வழியும் முகம், கடுகடு என்று பேசுபவர், சிரித்தறியாதவர்கட்கு எதிராக மலர்ந்த முகம், சிரித்த முகம், பிரியமான பழக்கம், மிருதுவான பேச்சு, இனிமையான மனப்போக்கு அவற்றைக் குறிக்கும்.

விரதங்களைவிட கலகலப்பான குணம்
யோகத்திற்குரிய மன நிலை என அன்னை கூறுகிறார்.

- இந்த உண்மையில்லாத இடமில்லை.
  - மேஜையைத் துடைப்பதை நாள் தவறாமல், நேரம் தவறாமல், பளிங்கு போல் துடைப்பது சுத்தத்திற்குரிய உண்மை.
  - பாட்டு என்பது சங்கீதம். அதில் சாகித்தியம் உண்டு, பாடுபவர் திறமை உண்டு, குரல் முக்கியம், ஸ்தாயி, உச்ச ஸ்தாயியை எட்டும் திறன் உண்டு. தனியே பாடும்பொழுது உள்ள ஸ்தாயி, சபையில் பாடும் பொழுது எழும் ஸ்தாயியிலிருந்து வேறுபட்டது. சபைக்கு உண்மையுண்டு, பாட்டுக்கும் உண்மையுண்டு, பாடுபவர்க்கும் உண்டு, அதே நாள், அதே நேரம் போன்றவற்றிற்கும் அததற்குரிய உண்மையுண்டு. இவை பகுதியான உண்மைகள்.

  இவை அனைத்தும் இணைந்து இழையும்
  முழுமைக்குரிய உண்மை பிரம்மத்திற்குரிய
  உண்மை.

  - அது வாழ்வில் இல்லாத இடமில்லை.

- மன நிலையைக் கடந்த ஆத்ம நிலையில் அதற்குரிய இடம் உருவாகி சபையை நோக்கி அதன் முழுமையுடன் கலக்கும் நேரம் தெய்வம் வாழ்வில் ஜனிக்கும் நேரம் - பிரம்ம ஜனனம் - எனலாம். Defining Moment, Divine Hour, Hour of Life எனவும் கூறலாம்.

***

ஜீவிய மணி

உலகம் நம்மை பாராட்ட வேண்டியது நமக்கு அவசியமில்லை.

நாம் திறமையை பெறுவது அவசியம்.

பெற்றதை முழுமைப்படுத்தினால் அதை பெறலாம்.

அம்முயற்சி பெருவெற்றி பெறும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நாம் நல்லெண்ணத்தை அளவு கடந்து உயர்த்தினால் மனத்தை கடக்கிறோம்

உடலின் சுபாவம் உயிரற்ற ஜீவனின் பேரமைதி

- பகவான் உலகுக்கு அளித்த ஆன்மீக ஞானம், யோக ஞானம் ஆகியவை பெரியவை.
- அன்னை பகவானை முதலில் சந்தித்தபொழுது கீதை யோகத்தை அவர் முடித்திருந்தார்.
- பிரெஞ்சு மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பகவத் கீதை சரியாக எழுதப்படவில்லை.
- ஓர் இந்தியர் அன்னையிடம் அதைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொன்னார். அது 1914க்கு முன்.
- இறைவன் நெஞ்சிலிருக்கிறான் என்பதை கீதை கூறுகிறது.
- அதை அறிந்த அன்னை சூறாவளியாக உள்ளே சென்றார்.
- ஓர் ஆண்டில் இறைவனை உள்ளே கண்டார்.
- அந்த நாளில் பாரிசில் அன்னை Cosmos என்ற குழுவில் தியானம் செய்வதுண்டு.
- தியானத்தில் ஓர் ஆசியரைக் கண்டார். மீண்டும் மீண்டும் கண்டார்.
- அவர் கரிய நிறமானவர். அவரை அன்னை 'கிருஷ்ணா' எனக் குறிப்பிட்டார்.
- தியோனை முதலில் சந்தித்தபொழுது அவரையே 'கிருஷ்ணா' என நினைத்தார்.
- வாழ்வின் மந்திரத்தைக் கண்டபொழுது தன் 'கிருஷ்ணா' தியோனில்லை எனக் கண்டார்.

- பகவானை மாடிப்படியில் முதலில் கண்டபொழுது 'இவரே என் கிருஷ்ணா' என அறிந்தார்.
- அன்னை வந்த புதிதில் miracles ஆச்சரியமான நிகழ்ச்சிகள் ஏராளமாக நடந்தன.
- அவை தெய்வீகமான சக்தி. அதனால் உலகம் திருவுருமாறாது என பகவான் அதைக் கைவிட்டார்.
- பகவான் யோகத்தை ஆன்மீக உலகில் பின்பற்றினார்.
- அன்னை யோகத்தை சூட்சும உலகில் அறிவார்.
- பகவானுக்கு சூட்சும உலகம் அன்னைபோல் பரிச்சயமில்லை.
- அந்த ஞானம் அன்னைக்கு அளவு கடந்துண்டு.
  - தன் உடலை விட்டு மீண்டும் மீண்டும் 12 முறை வெளி வந்தார்.
  - அவ்வுடலின் மீது சூரியனும், அதன் மீது சந்திரனும் உண்டு.
  - ஜடம் தன்னை மனம் கொடுமைப்படுத்தி அலட்சியம் செய்வதை சட்டமாக எதிர்பார்க்கிறது, எரிச்சல்படுவதில்லை.
  - பெண்கள் யோகத்திற்குப் பெரும் தகுதியுள்ளவர்.
  - மரம், செடி, கொடி, பூனை, எறும்பு பேசுவது அன்னைக்குப் புரியும்.
  - உடலுக்குரிய உணர்வுகள் ஏராளம். யோகம் அதை வெளிப்படுத்துவதில்லை.
  - சூட்சுமம் அந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கும்.
  - உடல் காய்கறி போன்றது. உயிர் மரம்போல் எளிதில் போகாது.

    Coma என நாம் கூறுவது மயக்கம். அந்நிலையில் உடலின் பேரறிவு வெளிப்படும்.

    கால் கட்டை விரலை அசைத்தால் ஆப்பரேஷனான சிறுநீரகம் வேலை செய்யும்.

மனித உயிர் க்ஷணத்தில் பிரியும். மரம் மரணத்தை மெதுவாக ஏற்கும்.

உடலுக்கு மரத்தின் தன்மையுண்டு.

அதை vegetative serenity மரம் போன்ற மகத்துவம் என்கிறார்.

Hostile beings தீய சக்திகளும் என் குழந்தைகளல்லவா என்கிறார் அன்னை.

பகவானுக்கு அன்னை 59 வருஷம் கூறிய நன்றியறிதல் அதுபோன்ற உள்ளுணர்விலிருந்து எழுவது.

❀❀❀

ஜீவிய மணி

நம் சக்தி அனைத்தும் செயலில் செலவானால் நம்மால் நம்மை பாராட்ட இயலாது.

நாம் அதை மறப்போம்.

நாம் மறந்ததை உலகம் ஏற்கும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மௌனம் கலையாமல் செய்யும் செயல்

மௌனத்தின் பின்னுள்ள மௌனத்தை எழுப்பும்.

பெண்ணின் பெருமை

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

கோமாளி காலின்ஸை ஒருத்தி விரும்பி மணந்தாள். அது அவள் 2000 பவுனை மணந்ததாகும். டார்சி பணக்காரன். அவன் கர்வமாகப் பேசுவான். கர்வமாகப் பேசும் உரிமை அவனுக்குண்டு என சார்லெட் எலிசபெத்திடம் கூறுகிறாள். அது உலக நியாயம். எலிசபெத் அழகிற்குப் பேர் போனவளில்லை, பணமுமில்லை. 50 பவுன் ஆண்டு வருமானம், உடலும் உயிரும் சேர்ந்திருக்கப் போதுமானதில்லை. டார்சி அவளை அலட்சியம் செய்தான். பொதுவாகக் கர்வமானவன், சுயநலமானவன், பிறரை மட்டமாக நினைப்பவன். அவன் அவளை நெருங்கியதுபோல் மெரிடன் கிராமத்தில் எந்தப் பெண்ணை நெருங்கியிருந்தாலும் எந்தத் தடையுமின்றி முகமலர்ச்சியுடன் பேரதிர்ஷ்டமாகப் பெற்றிருப்பாள். நான் அன்பு செலுத்தாத ஒருவனை, நான் மணக்க மாட்டேன் என்ற காலத்திலும் பணத்திற்கும், அந்தஸ்திற்கும் முழு மரியாதையுண்டு. அவள் மனநிலை அப்படியில்லை. “என் தமக்கைத் திருமணத்திற்குத் தடையாக இருந்தாய். விக்காமுக்கு துரோகம் செய்தாய். கர்வி உன்னை மணப்பதை என்னால் கனவிலும் கருத முடியாது” என அவனையும், அவன் பெற்ற 10,000 பவுனையும் அவளால் மறுக்க முடிகிறது. கோமாளி என்பதால் 2000 பவுனை மறுக்க முடிகிறது எனில், அவள் மனம் உயர்ந்தது என்பது மட்டுமல்ல, உன்னதமானது; இது இலட்சியம் மட்டுமல்ல, உறுதியும்கூட. இலக்கியத்திலும் எளிதில் காண முடியாதது. வாழ்விலில்லை என்றே அனைவரும் கூற முயல்வர். இந்த தைரியம், தெளிவு, உறுதி அவள் எப்படிப் பெற்றாள்? அன்பாக, அதுவும் சுதந்திரமாகப் பிள்ளைகள் வளர்க்கப்பட்டால், அவர்கட்கு உயர்ந்த இலட்சியம் இயல்பாக எழும் என்பது தத்துவம். அக்குடும்பத்தில் பொதுவாகவுள்ள எந்தக் கட்டுப்பாடுமில்லை. “இதைச் செய்யாதே, அதைச் செய்” எனக் கூறும் பெரியவர் குடும்பத்திலில்லை. சுதந்திரம் பூரணமானது. தகப்பனார் எலிசபெத்தைத் தனியாகச் செல்லமாக வளர்த்தார். வளரும் சுதந்திரம்,

வாழும் சுதந்திரமாயிற்று. அவளால் அந்த உயர்ந்த இலட்சியத்தை எட்ட முடிந்தது. அதுவே அவன் மனம் மாறி இலட்சிய புருஷனாக, ஆதர்ச கணவனாக அவனுக்கு உதவியது. அவனை அவள் திட்டியது அன்றைய சமூகத்தில் இடம் பெறவில்லை. அது எலிசபெத்திற்கே உரியது. அவனை அவள் திட்டிய பொழுது கோபத்தின் மேதாவிலாசம் வெளிவந்து, இல்லாததை எல்லாம் கூறும் பொழுதும் ஆனந்தப்பட்டதாக எலிசபெத், ஜேனிடம் கூறுகிறாள். அவள் உயர்ந்த பெண். துரதிர்ஷ்டவசமாகப் போக்கிரியிடம் மனத்தை முதலில் கொடுத்துவிட்டாள்.

மனம் எவருக்கும் கட்டுப்படாது. முக்கிய நேரங்களில், முக்கிய விஷயத்தில் மனத்திடம் கட்டுப்பாட்டை எவரும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. வதந்தியை அறிய ஆவல் கொள்ளாதவரில்லை. வதந்திகளில் இன்றுவரை தலையானது ஆண்-பெண் காதல் உறவு. ஆயிரம் ஆண்களும், பெண்களும் வேலை செய்யுமிடத்தில் கலந்து உறவாடும் பண்பாட்டில் ஒரு பெண் ஒரு ஆணிடம் அன்பாகப் பேசிவிட்டால், அரை மணி நேரத்தில் ஆபீஸ் முழுவதும் அறியும். அந்தச் செய்தியை, அறிய பெண்ணிற்கு அந்த ஆவல் ஆணைவிட சற்று அதிகம். அந்த விஷயத்தில் தன் மனத்தை எவரும் கட்டுப்படுத்த நினைப்பதில்லை. டார்சியைப் பற்றி Mrs.கார்டினர் அனைவரும் அறிந்ததை கேட்டிருக்கிறாள், உண்மையென நம்பியிருக்கிறாள். பெம்பர்லியில் டார்சி எலிசபெத்திடம் இதமாகப் பேசியதை அவள் கண்டதும் எழுந்த முதல் எண்ணம் இவனுக்கு இவள்மீது அபிப்பிராயமுண்டு என்பதே. சிறிது நேரம் கழித்து அவன் திரும்ப வந்து அவர்களை அறிமுகப்படுத்தக் கேட்டுக் கொண்டது, இனிமையாகப் பேசியது, வீட்டிற்கு அழைத்தது, மீன்பிடிக்க கார்டினரை அழைத்தது ஆகியவை டார்சிக்கு எலிசபெத் மீது காதல் என்ற கருத்தை உறுதி செய்தது. அவர்களுடன் நடந்து வந்த பொழுது லாங்பர்னைப்பற்றி சகஜமாகப் பேசியது, வண்டிவரை வந்து வழியனுப்பியது, மீண்டும் தளர்ந்து, பிரியாவிடை பெற்று வீடு திரும்பியது ஆகியவை முதல் எண்ணத்தை ஐயம் திரிபு அற ஆழ்ந்து உறுதிப்படுத்தியது. மறுநாள் லாம்டனுக்கு வந்து ஜார்ஜியானாவை அறிமுகப்படுத்தியது, விருந்திற்கு அழைத்தது,

உணர்ச்சியே உருவாக உருகி நின்றது ஆகியவற்றைப் பார்த்தபின் எவராலும் என்ன விஷயம் எனக் கேட்காமலிருக்க முடியாது. அப்படி முடிந்தாலும், அவரையறியாமல் பேச்சு வாயை மீறி வெளிவரும். ஆங்கில நாவல்களில் அனைத்திடங்களிலும் காணும் செய்தியிது. காதல் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைக் கணமும் காப்பாற்ற முடியாது. Mrs.கார்டினர் பெண். இது மைத்துனர் பெண் எலிசபெத் விஷயம். டார்சி பெரும்நிலச்சுவான்தார். ஊரெல்லாம் பரவியுள்ள அபிப்பிராயத்திற்கு நேர்மாறாக நடக்கிறான். ஏற்கனவே பரவாயில்லை என்று கூறியதும் Mrs.கார்டினர் அறிந்ததே. அவள் கேட்டு அறிய வேண்டியது எதுவுமில்லை. வெளிப்படையாகத் தெரியும் விஷயம். இதுவரை தான் அறிந்தவற்றிற்கு நேரெதிராக இருப்பதில் புதிர். பெரும் அளவுக்குப் பிரியமாக ஏற்கனவே பழகாமல் டார்சி இப்படியிருக்க முடியாது என கார்டினர் நினைப்பது சரியெனினும், அது உண்மையில்லை என நாமும், எலிசபெத்தும் அறிவோம். என்ன விஷயம் என Mrs.கார்டினர் கேட்டிருந்தால் அதில் எந்தத் தவறுமில்லை. அதைக் கேட்காமலிருக்க முடியாது. கேட்காமலிருந்தது எலிசபெத்திற்குப் பெரும் நிம்மதி. பிறர் நிம்மதியைக் குலைக்கக் கூடாது, தர்ம சங்கடம் தரக் கூடாது என்று அவ்வளவு ஆர்வத்தையும், ஆவலையும் அடக்க எவராலும் முடியாது. பெண் கஷ்டப்படுமிடம். கார்டினர் அப்பரீட்சையில் தேறினார். அது பெண் பெற்ற பேறு. முடியாததை முடியும் எனச் செய்வது பண்பு, நிதானம், பொறுமை, இம்மியளவுமில்லாத தாயாருக்குப் பிறந்த எலிசபெத் கண்ட அற்புதம். ஆச்சரியம் அது. டார்சி போனவுடன் ஏதாவது கேட்டுவிடப் போகிறார்கள் என்று அவசரமாக எலிசபெத் தன் அறைக்கு ஓடிவிடுகிறாள். அவர்கள் கேட்டு, அவள் உண்மையைக் கூறியிருந்தால் அது நம்பிக்கைக்குரியதல்ல. அவர்கள் நினைத்தது சரி. அவளுக்கு எதுவும் தெரியாது என்பது உண்மை. அவன் நடந்து கொண்டது புதுமை. நிலைமை இக்கட்டானது. இக்கட்டான நேரம் இங்கிதமாக நடப்பதை இயல்பாகப் பெற்றவள் உயர்ந்த பெண்.

முற்றும்

அன்பர்களும் அன்றாட வாழ்க்கை நெறிமுறைகளும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

14. ஒரு விவசாயியின் அனுபவம்

அவர் ஒரு சிறு விவசாயி; நடுத்தர வயதுக்காரர். ஆறு ஏக்கர் புன்செய் நிலம்தான் அவருக்கு இருந்த விளைநிலம். ஆனாலும் அவர் ஊரில் முக்கிய புள்ளிகளில் ஒருவராக இருந்தார். அரசியலிலும் அவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. கிராமப்புறங்களில் செயல்படுத்தப்படுகின்ற அரசாங்கத் திட்டங்களுக்கு அங்குள்ள பிரமுகர்களின் ஆதரவு மிகவும் தேவைப்படும். அந்த விவசாயியின் ஆதரவு இல்லாமல் எந்த ஓர் அரசுத் திட்டமும் அந்த ஊரில் தலை நீட்ட முடியாது. அரசு வகுத்த பல திட்டங்களின் விளைவாக அவருடைய கிராமத்திலும் பல வசதிகள் பெருகின. கல்வி, சாலை, மின்சாரம், வங்கியின் உதவி, கூட்டுறவுச் சங்கம் போன்றவை அவற்றில் அடங்கும். அத்தகைய திட்டங்களின் பயனாக அவருக்கும் பல வசதிகள் கிடைத்தன. அதாவது அவருடைய விவசாயத்திற்குத் தேவையான மின்சாரம், குழாய்க் கிணறு, கடன் வசதிகள், புது ரக விதைகள், யாவும் கிடைத்தன. அவர் அந்தக் கிராமத்தில் வேகமாக முன்னேறி வரும் விதரணையான விவசாயியாகவும் இருந்தார். சிறு விவசாயத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் அவரைப் பாதிக்கவே செய்தன என்றாலும் அவருடைய முன்னேற்றம் பாதிக்கப்படவில்லை.

ஒரு சமயம் அவருக்கு ஆரம்ப முயற்சிகள் யாவும் சாதகமாக அமைந்தன. கடன் உதவிகள் காலாகாலத்தில் கிடைத்தன. மணிலாவைப் பயிர் செய்தார்; நல்ல விளைச்சல். எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமான மகசூல். ஆனால் விலைதான் அதலபாதாளத்திற்குச் சரிந்துவிட்டது. அதனால் வாங்கிய கடனை அவரால் அடைக்க

முடியாது போய்விட்டது. அதற்காக அவர் சோர்ந்துவிடவில்லை.

அது கோடைக் காலம். அந்தக் காலத்தில் சாதாரணமாக யாரும் மணிலாப் பயிர் செய்யத் தயங்குவார்கள். அதற்குக் காரணங்கள் பல. தண்ணீருக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்படும்; கோடைக்கால மணிலாப் பயிருக்கெனவே உற்பத்தியாகும் பூச்சிகள் பயிர்களை நாசம் செய்யும்; அதனால் பெரிய அளவில் மகசூல் பாதிக்கும். சிறு விவசாயிகள் சூதாட்டம் போன்ற இந்தக் கோடைக் காலப் பட்டத்தில் மணிலாவைப் பயிர் செய்யத் தயங்குவார்கள். ஆனால் பெரிய விவசாயிகள் இந்தப் பட்டத்தில் மணிலாவைத் துணிந்து பயிர் செய்வார்கள். ஏனென்றால் குறைந்த அளவில் மட்டுமே சிலர் மணிலாப் பயிர் செய்வதால், விலை ஏறி விற்கும். அந்த அதிக விலையைக் குறியாக வைத்து, நஷ்டம் வந்தாலும் பாதகம் இல்லை என்ற துணிச்சலோடு பெரிய விவசாயிகள் மணிலாவைப் பயிர் செய்வார்கள். நம்முடைய சிறு விவசாயியும், பெரிய விவசாயிகளைப் போலக் கோடைப் பட்டத்தில் மணிலாப் பயிர் செய்யத் துணிந்தார். அவருக்குத் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு வரக் காரணம் இல்லை. ஏனென்றால் அவருடைய 'போர்' கிணற்றில் வற்றாது நீர் கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கும். பூச்சி ஒரு பிரச்சினைதான். அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் பூச்சித் தொல்லையும் இராது. அவர் கூட்டல், கழித்தல் கணக்குகளை அதிகம் போடாமல் ஆறு ஏக்கர் நிலத்திலும் மணிலாவைப் பயிர் செய்தார். பயிர் நன்றாக வளர்ந்தது. நல்லவேளையாகப் பூச்சித் தொந்தரவும் ஏற்படவில்லை. வழக்கம்போல ஏறின விலைக்கு மணிலா விற்றால் நல்ல லாபம் கிடைக்கும். கண்ணைப் பிடுங்கும் கடன்கள் தீர்ந்துபோகும். ஆகவே அவர் மணிலா மகசூலை மலைபோல நம்பிக்கொண்டு இருந்தார். அதற்கு அவர் பட்ட கடன் மட்டும் காரணமன்று; அந்தஸ்தும் ஒரு காரணம். பொதுவாக, கிராமங்களில் கடனாளிகளைத் தரக்குறைவாக நினைப்பார்கள். அதனால் அவர் தரத்தையும், 'பெரிய மனிதன்' என்ற அந்தஸ்தையும் காப்பாற்றிக்கொள்ள மணிலாப் பயிர் கைக்கொடுத்தால்தான் முடியும். 'நிச்சயம் கைக்கொடுக்கும்' என்ற

அளவில் பயிரும் செழிப்பாக வளர்ந்துகொண்டிருந்தது.

நாட்கள் நல்லவையாக நகர்ந்தன. பயிரும் அறுவடை செய்ய வேண்டிய பக்குவத்தை அடைந்துவிட்டது. பயிருக்கு இன்னும் ஒரு தண்ணீர் மட்டுமே தேவை. அதற்குப் பிறகு அறுவடைதான். அந்தச் சமயத்தில் திடீரென அவருடைய 'போர்' கிணறு காலை வாரி விட்டுவிட்டது. கிணற்றின் அடியில் உள்ள நீர் ஏற்றுக் குழாயில் அடைப்பு ஏற்பட்டுத் தண்ணீர் இறைக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் சிக்கல்களைச் சரி செய்து, 'போர்' மூலம் தண்ணீரை இறைப்பதற்கு குறைந்தபட்சம் ஆறு வார காலம் ஆகலாம். அப்பொழுது சித்திரை மாதத்து அக்கினி நட்சத்திர வெயில் நெருப்பாகக் கொளுத்தியது. பூமி வறண்டு, பயிர்கள் காய்ந்தன. இந்த நிலையில் 'போரை'ச் செப்பனிடத் தேவையான ஆறு வார காலம் வரை தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் பயிர் தாங்காது. என்ன செய்வது? அக்கம்பக்கத்தில் தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்ளவும் வசதி இல்லை. ஏனென்றால் அவரைத் தவிர வேறு எவருக்கும் 'போர்' கிணறு இல்லை. இப்படியும் ஒரு சோதனையா? தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டிலிருந்த பயிரை எப்படிக் காப்பாற்றுவது? அவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஒரே குழப்பம்; வேதனை.

ஒரு நாள் காலை பத்து மணிக்கு அவர் தம் கிராமத்திலிருந்து புறப்பட்டு, நகரில் உள்ள என் வீட்டிற்கு வந்தார். நான் அவரை எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர் முகம் அவ்வளவு மோசமாக வாடக்கூடும் என்பதையும் நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ''உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது?'' என்று கேட்டேன். "இன்னும் எதுவும் நேரவில்லை. ஆனால் நேர்ந்துவிடுமோ என்று பயப்படுகிறேன். நேற்றுவரை நான் மிகவும் நம்பிக்கையோடு இருந்தேன். இப்பொழுது என் நம்பிக்கையே ஒரு நாகம் போலப் படம் எடுத்து அச்சுறுத்துகிறது. அழுது கதற வேண்டும்போல இருக்கிறது. உள்ளூரில் கத்தினால் கேவலம். ஆறுதலைத் தேடி உங்களை நாடி வந்திருக்கிறேன். கருணைகூர்ந்து

நான் சொல்லும் சோகத்தைத் தயவுசெய்து கேட்பீர்களா?'' என்று கேட்டுவிட்டுக் கண்களில் நீர் தளும்ப என்னைப் பார்த்தார். ''கேட்கிறேன், சொல்லுங்கள்'' என்றேன் நான். நான் முன்பு விவரித்ததை எல்லாம் விரிவாகக் கூறினார் அவர். நான் அவர் கூறியதைக் கவனமாகவும், கனிவாகவும் கேட்டேன். சொல்லி முடிக்கும் பொழுது அவர் முகத்தில் முன்பு காணப்பட்ட சோகமும், வாட்டமும் மறைந்து விட்டிருந்தன. அவர் மனத்தை அதுவரை அழுத்திக்கொண்டிருந்த பாரம் நீங்கியதற்கு அடையாளமாக அவர் கண்களில் ஒரு பிரகாசம் சுடர்விட்டது.

அவருக்கு இப்பொழுது வேண்டியது எல்லாம் நம்பிக்கை. நான் அதைத்தான் கொடுக்க வேண்டும். கொடுத்தேன். ''நீங்கள் கடுமையான உழைப்பாளி. பயிருக்குச் செய்ய வேண்டிய அனைத்தையும் கவனமாகச் செய்து இருக்கிறீர்கள். ஆகவே உங்கள் பயிர் வீணாகிப்போகாது''. அவர் விவரம் புரிந்தவர்தாம். ஆனால் நான் சொன்னது அவருக்குப் புரியவில்லை. ஆனாலும் கவனமாகக் கேட்டார். ''எதையும் பொறுப்பாகச் செய்பவர்களை இறைவன் ஒருபோதும் கைவிடுவதில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களை இறைவன் தன் பொறுப்பில் வைத்துக் காப்பாற்றுகிறான்'' என்ற கருத்தை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறினேன்.

நடைமுறைச் செயல்களைப்பற்றி மட்டுமே நன்கு சிந்திக்கத் தெரிந்திருந்த அவருக்கு, என் பேச்சு ஒரு புதிர்போல இருந்தது. ஆனாலும் அது தன்னை எதிர்நோக்கியுள்ள அவல நிலையிலிருந்து விடுபட ஒரு வழியைத் தோற்றுவிக்கும் என்ற நம்பிக்கையை அவரிடத்தில் அரும்பச் செய்துவிட்டது.

அன்னை மையத்தைப்பற்றி அவர் கேள்விப்பட்டிருந்தார். ஆனால் அவர் அங்குச் சென்று வழிபட்டதில்லை; அன்னையைப்பற்றி அறிந்திருக்கவுமில்லை.

“அன்னையைப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டால் உங்கள் பயிர் நிச்சயம் பிழைத்துக்கொள்ளும். ஆனால் ‘இது எப்படி நடக்கும்?’ என்று சிந்தனையை முறுக்கிவிடல் கூடாது. ‘பயிர் பிழைத்துக்கொள்ளும்’ என்று முழுவதுமாக நம்ப வேண்டும். அன்னையிடம், ‘பயிர் பிழைக்க வேண்டும்’ என்று வேண்டிக் கொண்டு வாருங்கள்” என்றேன் நான்.

அவர் அதை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டார். அக்கணமே சோர்வுக்குத் தீர்வு கண்டுவிட்டதைப் போன்றதொரு தெளிவு அவர் முகத்தில் தெரிந்தது. அதைக் கூர்ந்து நோக்கிய நான், ‘அவருடைய பயிர் நிச்சயம் பிழைத்துக்கொள்ளும்’ என்று நினைத்தேன்.

மறுநாள் இரவு நல்ல மழை. ‘இங்கு பெய்கின்ற மழை அந்த விவசாயியின் கிராமத்திலும் பெய்தால், அவருடைய பயிர் பிழைத்துக்கொள்ளும். ஒருவேளை அங்கு பெய்கின்ற மழைதான் இங்கு பெய்கின்றதோ?’ என்றெல்லாம் எண்ணிக் கொண்டேன் நான்.

அதற்குப் பிறகு பல நாட்கள் உருண்டோடிவிட்டன. ஒரு நாள் அந்த விவசாயி மலர்ந்த முகத்தோடு என் வீட்டிற்கு வந்தார். “நீங்கள் கூறிய வார்த்தைகள் என் சோர்வை அகற்றின; என் மனத்திலிருந்த அவநம்பிக்கையை விரட்டின; எனக்குத் தெம்பை அளித்தன; உங்களிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டதும் நேராக வீட்டிற்குச் சென்றேன். பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு அன்னை மையம் சென்று அன்னையை தரிசனம் செய்தேன். அங்கு சென்றது அதுதான் முதல் தடவை. அங்கு எப்படி வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆம், நான் என்னை மறந்து நின்றேன். நான் என்ன வேண்டிக்கொண்டேன்! தெரியவில்லை. என் உடலில் ஆட்டம், அசைவில்லை. எதையாவது நினைத்து, நினைத்து கூச்சலிடும் மனத்தில் இப்பொழுது அலைகள் இல்லை. என்ன ஆனந்தம்! என்ன சுகம்! நான் எத்தனை நேரம் அப்படி ஓய்ந்தும், தோய்ந்தும் போயிருந்தேன்! காலத்தைக் கணக்கெடுக்க முடியாத தவிப்போடு

கண்களைத் திறந்து பார்த்தேன். அங்கு வைக்கப்பட்டு இருந்த அழகிய மலர்கள் என்னை ஆசீர்வாதம் செய்தன. பலர் தியானம் செய்துகொண்டு நின்ற காட்சி, அது ஒரு தபோவனம் என்பதை மெய்ப்பித்தது. அமைதியும், ஆறுதலும் என் நெஞ்சம் எல்லாம் நிறைய, நான் மையத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு ஊருக்குச் சென்றேன். வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்கின்றவரை எனக்கு எந்த நினைவும் இல்லை. பயிரைப்பற்றிய நினைவுகூட வரவில்லை.

அன்று இரவு நல்ல மழை! மையத்திற்கு போய் வந்த உடனேயே அன்னையின் ‘கருணை மழை’ பெய்துவிட்டது. என் பயிரும் காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டது. அன்னையின் அருளை எண்ணி மெய்சிலிர்த்தேன். நன்றியால் தழுதழுத்தேன். மறுநாள் பொழுது விடிந்ததும் நான் என் நிலத்தை நோக்கி ஓடினேன். ஆவலோடு பயிரைப் பார்த்தேன். நேற்றுவரை காய்ந்து போயிருந்த பயிர்கள், இப்பொழுது பசுமையாகத் ‘தளதள’வென்று இருந்தன. கிணற்றுத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி இருந்தால்கூடப் பயிர் இத்தனை நன்றாகத் தெளிந்து இருக்காது. பயிருக்குத் தேவை ஒரு பாட்டம் தண்ணீர்தான். அது இப்பொழுது தாராளமாகக் கிடைத்துவிட்டது. அதற்குப் பிறகு என்ன, மகசூல் எதிர்பார்த்ததை விட அதிகமாகக் கிடைத்தது. விலையும் சென்ற வருடத்தைவிட அதிகமாகக் கிடைத்தது. அதனால் கடன் முழுவதும் பாக்கி இல்லாமல் அடைந்ததோடு, போக இருந்த என்னுடைய மானம், மரியாதைகளும் காப்பாற்றப்பட்டன. அதற்குக் காரணம் அன்னையின் அளப்பரிய கருணை!” என்று பரவசத்தோடும், தழுதழுப்போடும் கூறி முடித்தார் அவர்.

ஆமாம், அன்னையின் கருணை அளப்பரியது. தம் அன்பர்களைக் காத்து ரட்சிக்க அது எப்பொழுதும் தயார் நிலையில் இருக்கின்றது.

தொடரும்....

❀❀❀

அன்பர் அனுபவம்

அன்றும் வாழ்ந்தோம். இன்றும் வாழ்கிறோம். வாழும் வாழ்க்கையிலும், வாழும் விதத்திலும் எத்தனை வித்தியாசம். காதில் விழுந்தபோதும், கண்ணில் கண்டபோதும் வராத நம்பிக்கை உணர்ந்த வினாடியிலேயே வந்தது. "நான் உன் வாழ்வில் வரத்தான் போகிறேன்" எனத் தலையிலடித்து உணர்த்தி, எம் வாழ்வில் புகுந்த அன்னை இன்று எங்கள் வாழ்க்கையாகி, கருணையினால் எம்மை சிலிர்க்க வைத்த சம்பவங்கள் பல. உணர்ந்தவை எல்லாவற்றையும் எழுத முடியாது. எழுதியவை கூடி உணர்த்தியவை ஆகாது. நாங்கள் உணர்ந்த அந்த எல்லையில்லாத கருணையை எங்ஙனம் விளக்கி எழுதுவது என்பதே குழப்பமாக உள்ளது.

B.Ed. சேருவதற்காக விண்ணப்பித்திருந்தேன். நான், விண்ணப்பம் செய்யும்போது மனதில் நம்பிக்கையில்லை. சேர்ந்தால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற அலட்சியம். நம்பவே முடியவில்லை. நடந்தவை எதுவும் மனித சக்திக்கு உட்பட்டதாக இல்லை. இரண்டு நாட்கள் கெடு கொடுத்து ரூ.4,000/- கட்டச் சொல்லி கடிதம் வந்தது. பணம் கட்டினால் B.Ed. சேரலாம் என்று எழுதியிருந்தது அந்த கடிதத்தில். என் கணவரின் வேலையோ பீஹார் மாநிலத்தில் ஒரு காட்டின் மலைப் பகுதியில். வீட்டிற்கு நிலையை விளக்கி கடிதம் எழுதக்கூட நேரமில்லை. மாதக் கடைசியில் ஒவ்வொரு நாணயத்தையும் யோசித்து செலவழிக்க வேண்டிய நிலையில் ரூ.4,000/- எப்படி முடியுமென தளர்ந்து போய்விட்டோம். வங்கியில் இருந்த பணம் ரூ.100/-. என் கணவரோ சோர்ந்துபோய், இயலாமையை எண்ணி நொந்துபோய் முடங்கிவிட்டார். நானும்தான். விரக்தியில் சிரிப்பதா, அழுவதா எனத் தெரியவில்லை. முகம் தெரிந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள் என பணம் எங்கிருந்தோ வந்தது. எப்படியோ உரியவரிடம் போய் சேர்ந்தது. எப்படியென யோசித்ததில் ஒன்று புரிந்தது. நான் ஒரு ரூபாய் மட்டும் வைத்து, "தாயே, நான் தகுதியானவளானால் எனக்கு இந்த பட்டம் கிடைக்கட்டும். நாங்கள் எந்த நிலையிலும் யாரிடமும் கடன் வாங்கத் தயாரில்லை" என்று மட்டும் கூறினேன். நாங்கள் அந்த பட்டத்திற்காக செலவழித்த பணம் ரூ.7,000/-. அதற்கு எங்கிருந்து பணம் எப்படி வந்ததென புரியாத புதிர்தான். அது புரிந்துவிட்டால் அந்த அருளுக்கு அர்த்தமேது! மௌனமாகவே அது உணரப்பட்டு வந்தது இந்நாள் வரையில் – இன்றுதான் அதற்கு ஓசை வடிவம் கொடுத்துள்ளேன். அந்த படிப்பிற்காக எட்டு நாட்கள் கண்டிப்பாக வகுப்புகள் செல்ல வேண்டிய நிலை. அந்த விபரமும் எங்களுக்கு கிடைக்க கடைசி நாளாகிவிட்டது. என் கணவரோ வேலைகளின் கெடுபிடியில். அந்த ஊரில் ஆண் துணை இருந்தாலே நடமாடுவது கடினம். அவரை வேலை விஷயமாக டெல்லி போகுமாறு அவருடைய மேலதிகாரியும் அதே தேதியைக் கொடுத்திருந்தார். மீண்டும், மீண்டும் அவர்தான்! அவரேதான்! தானாக எல்லாம் நடந்தது. ராஜ மரியாதையோடு நாங்கள் கல்கத்தா அனுப்பி வைக்கப்பட்டோம். மீண்டும் கவலை! எட்டு நாட்கள் எங்கே தங்குவது? செலவுகளை எப்படி சமாளிப்பது? மூன்று வயது குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு சாப்பாட்டிற்கு என்ன செய்வது?

"எண்ணியெண்ணி பார்க்கும் வேலை இல்லை இனி அம்மா! எந்தன் பாதை என்னவென்று எழுதி வைத்தாய் அம்மா!", இதை நினைத்துக்கொண்டே ரயிலை எதிர்பார்த்து உட்கார்ந்திருந்த நேரத்தில் ஒருவர் வந்தார். வந்து தன்னைத் தானே அறிமுகம் செய்து கொண்டார். தானே எல்லாம் செய்வதாக அவரே முன்வந்தார். அவரோ கல்கத்தாவில் செல்வாக்குள்ள விமானப் படையை சேர்ந்த காவல் துறை அதிகாரி. அவரை அழைத்துச் செல்ல வந்திருந்த வண்டியில் அவர் எங்களை முதலில் ஏற்றி, எங்களை கவனித்த விதம் – இன்று நினைத்தாலும் தலை முதல் பாதம் வரை சிலிர்க்கிறது. அவருடைய அலுவலகத்திலேயே எங்களைத் தங்க வைத்தார். ஒருவர் கட்டில் எடுத்து வந்து கொடுத்தார். ஒருவர் கொசுவத்தி கொடுத்தார். ஒருவர் உணவு கொண்டு வந்தார்.

எல்லோரையுமே அன்னையாகதான் பார்த்தேன்! "எங்கும் உன் அருளமுதம் தா!" என பாடிக் கொண்டேயிருந்தேன்.

அங்கேயிருந்த ஒரு வயதான தாத்தா என் குழந்தையை ஈன்றெடுத்தவர் போல நேரம் தவறாது குழந்தைக்கு உணவளித்தார். அங்கேயிருந்த பல சகோதரர்கள் என் குழந்தையை மிகவும் பாசமாக பார்த்துக் கொண்டார்கள். மனிதர்கள்தானே! இவர்களின் இத்தனை நேயம் வந்தது எங்ஙனம்! முகம் வாடாமல், சிறிதும் கோணாமல் உதவியது எங்ஙனம்! அவர்தான்! மீண்டும் அவரேதான்!

இதற்கிடையில் அலுப்பு தாங்காமல் குழந்தையின் உடல்நலம் பாதிக்கப்பட்டு, அதிகமாகியது. அங்கேயிருந்த மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றபோது குழந்தையின் தந்தை என் கணவர்தானென்பதற்கு ஆதாரமாக அடையாள அட்டை வேண்டுமென்றார்கள்! மீண்டும் அழைத்தேன்! "அம்மா! இது என்ன தாயே! சாட்சி வைத்துக்கொண்டா வம்சத்தை விருத்தி செய்ய!" எதுவுமே தேவையில்லையென காய்ச்சல் தானாகக் குறைந்தது.

அதன் பிறகு தேர்வுகள் எழுதி, வெற்றி பெற்று, சந்தோஷம் கிடைத்தது உண்மை. என் கைகளில் அந்த சான்றிதழை கொடுக்கும் வரை ஓயமாட்டார் என்பதும் தெரியும். "என்னிடம் இதை நீ கேட்டுவிட்டாய். அதனால் உனக்கு இதை சார்ந்தவற்றையும் நானே கொடுக்கிறேன்" என அவர் சொல்வது போலத் தோற்றம். ஏனெனில் இந்த சான்றிதழ் கைகளில் கிடைக்குமுன்னே வேலைக்கான அழைப்புகள் வந்தவண்ணமுள்ளன. நாங்கள் யோசிப்பதை நிறுத்தி வெகுநாட்களாகின்றன. அவராக எது கொடுக்கிறாரோ அதுதான் வாழ்க்கை. எங்கே காட்டுகின்றாரோ அதுதான் பாதை.

❋❋❋

Sri Aurobindo and the Tradition

ஸ்ரீ அரவிந்தரும், மரபும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

Chapter 2 – The Materialist Denial

81. Tradition has a tirade against life, calls it evil, and asks us to shun it.
Sri Aurobindo says the Absolute supports life with its vast strength.
மரபு வாழ்வை தீயது என்று நிந்தித்து, நம்மை அதை விலக்கச் சொல்கிறது.
ஸ்ரீ அரவிந்தர் இறைவன் தன் பெரும் வலிமையால் வாழ்வை ஆதரிக்கிறான் என்கிறார்.

82. The materialist is not able to perceive anything immaterial or not organised as gross Matter.
Sri Aurobindo accuses them of the vice of the argument in a circle.
ஜடமற்றதையோ, ஸ்தூல ஜடமாக இல்லாததையோ, பொருள்முதல்வாதியால் ஏற்க முடியவில்லை.
பொருள்முதல்வாதியின் கருத்து வட்டத்தைச் சுற்றிவரும் தவறான கருத்து என்கிறார் ஸ்ரீ அரவிந்தர்.

83. Tradition faithfully repeats the formulas of a bygone century.
Sri Aurobindo points out the increasing evidences of the supraphysical. He says intellects can be limited in spite of their acuteness.

கடந்தகாலத்தின் சூத்திரங்களை மரபு விசுவாசத்துடன் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறது.

சூட்சும நிலை உண்டு எனக் காட்டும் ஆதாரங்கள் பெருகிவருவதை சுட்டிக்காட்டி, புத்திசாலிகளின் கூரிய அறிவும்கூட அளவிற்குட்பட்டதே என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

84. Tradition jealously conserves the dying or dead intellectual dogmas.

Sri Aurobindo affirms the existence of the worlds beyond.

முடிந்துவிட்ட, தேய்ந்துவரும் அறிவுபூர்வமான கோட்பாடுகளை மரபு பொறாமையோடு பாதுகாத்து வருகிறது.

நம் உலகிற்கு அப்பாற்பட்ட உலகங்கள் உண்டு என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

85. Materialism tries to return to the Non-Being.

Sri Aurobindo pleads for the extension of the field of consciousness to settle the ancient quarrel.

பொருள்முதல்வாதம் அசத்திற்குத் திரும்ப முயல்கிறது.

ஆதிகாலந்தொட்டு வரும் பிணக்கைத் தீர்க்க ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஜீவியத்தின் தளங்களை நீட்டிக்க வேண்டும் என்கிறார்.

தொடரும்....

❃❃❃

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No.5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No.238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605008, Published from Flat No.11, 2nd Floor, Grace Apartments, No.177, Papammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No.5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605011.

பைத்தியத்தின் பக்தி

எனக்கு சித்த ஸ்வாதீனம் போனபின் பக்தியிருக்குமாயென யோசனை செய்த மகான் ஒருவர். அந்த நேரம் அற்புதமான ஆன்மீக இலக்கியம் படைத்தார். தவறான இடங்கள், கறுப்புச் சூழல், பிறர் கெட முனையும் இடங்கள், பெரிய இடங்கள், இருண்டு வருபவர்களை தண்டிக்கும் உயர்ந்த இடங்கள், சடங்கு, சம்பிரதாயம், காட்டேரி கும்பிடும் இடங்கள் ஆன்மீக இலட்சியமுள்ளவர்க்கு விலக்கு. தவிர்க்க முடியாமல் அமைந்துவிட்டால் தண்டனையை பெறாமல் தப்பிக்க முடியாது. இந்நிலை அன்பருக்கில்லை. ஏதோ காரணத்தால் இந்த அசம்பாவிதம் நிகழ்வதும் உண்டு. அப்படி நிகழ்ந்த நேரம் அன்பர் விழித்துக் கொண்டால் அற்புதமாக சித்தி பெறும் நேரமாக அது திருவுருமாறும். புதியதாக மந்திரம் மாயம் கற்பவர் தாங்கள் பெற்றதை சோதனை செய்ய பெரிய மகான் மீது பிரயோகிப்பார்களாம். இதுபோன்ற ஆபத்தான நேரம் அன்பர் உள்ளே போனால் ஆபத்தை அடியோடு அழித்து அற்புத சித்தியாக திருவுருமாற்றும் சக்தி அழைப்பிற்காகக் காத்திருப்பது தெரியும். தெரிந்த பின் வேலை அன்பருக்கில்லை. அதுவே செயல்படும். அழிய வேண்டியதை அழிக்கும். யுகாந்தரம் பொறுமையைக் கைக்கொள்ள வேண்டியதே அன்பர் கடமை. அழிவு முடிந்தால் ஆக்கம் எழும். அதுவும் தானே நடக்கும். அதிவேகமாக நடக்கும். தானே தன்னைப் பூர்த்திச் செய்து கொள்ளும். சாட்சி புருஷனாக இருந்து சாதித்தால் போதும். அதையும் கடந்து, அதனுடன் இணைந்து சாதிக்கும் ஆனந்தத்தில் பங்கு கொண்டால், “ஆண்டவன் இப்படித்தான் ஆனந்தம் பெறுகிறாரா!” என அன்னை கூறியது ஆழத்தின் கருவில் அறிவிக்கும்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

சுவாமி விவேகானந்தரை 9 வயதில் கண்ட ஒரு மகான், “இவர் தெய்வ அம்சம் உள்ளவர்” எனக் கூறினார். “சுவாமி விவேகானந்தரும், தியசாபிகல் சொஸைட்டியும் இந்தியா கிருஸ்துவமயமாவதைத் தடுத்தனர்” என பகவான் கூறுகிறார். சிக்காகோவில் சுவாமி பேசியதைக் கேட்ட டெஸ்லா பிரம்மச்சாரியாக முடிவு செய்தார். இவர் யூகோஸ்லாவியாவில் பிறந்து அமெரிக்காவில் குடியேறியவர். எலக்ட்டிரிக் மோட்டார் கண்டுபிடித்தவர். எடிஸன் போன்ற மேதை. இன்று சர்வதேச அரங்கில் பிரபலமாக உள்ளவர்களைக் கண்டு பேசும் பொழுது, ஒருவர் பங்களாதேஷில் ஏழு வருஷமிருந்து, அங்கேயே மேல்நாட்டுப் பெண்ணை சந்தித்து மணந்தார் என அறிகிறோம். Steve Jobs *ஆப்பிள்* கம்பனி முதலாளி இந்தியாவில் ஆன்மீகத்தைத் தேடி 7 மாதம் பிரயாணம் செய்தார் என்று தெரிகிறது. இந்தியா புண்ணிய பூமி. ஏதோ ஒரு வகையில் இந்தியாவுடன் தொடர்பு கொண்ட மேல்நாட்டார் அனைவரும் பெரிய அளவில் சாதனை செய்திருக்கிறார்கள். இங்கிலாந்து இந்தியாவை ஆண்டது. மகாத்மா காந்தியின் அஹிம்சையை இங்கிலாந்து பெற்று ஹிட்லரை எதிர்க்க மறுத்தது. தொடர்பு என ஏற்பட்டால் அதன் பலன் இல்லாமலிருக்காது. இங்கிலாந்து இந்தியாவை ஆண்டு, உலகில் பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவியது. தொடர்புக்கு சக்தியுண்டு. நல்லதும் உண்டு, கெட்டதும் உண்டு. மார்ட்டின் லூதர் கிங் மகாத்மாவின் அஹிம்சை, ஒத்துழையாமைப் போராட்டம் ஆகியவற்றைப் பெரிய அளவில் பின்பற்றினார். இந்தியா உலகை நாத்திகவாதத்தினின்று காப்பாற்றும் எல்லா அறிகுறிகளும் காணப்படுகின்றன.

Vol. III Issue 4 July 2013
Malarndha Jeeviyam Postal Regn. No.TN/PMG(CCR)/114/2012-2014
Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
Price: Rs.5/- WPP No.45/09-11

புதிய வெளியீடுகள்

ESSAYS ON ACCOMPLISHMENT — ரூ.150/-
N.Asokan

கர்மயோகியின்

அன்னையின் ஆன்மீகப்பரிசு	ரூ.100/-
லைப் டிவைன் - கருத்துகள்	ரூ.100/-
பரம்பொருள் III	ரூ.200/-
எங்கள் குடும்பம் (பாகம் 2)	ரூ.250/-
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் IV	ரூ.150/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

SATYA JYOTHI — ரூ.200/-
(CONCISE TRUISMS)
N.Asokan

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.25/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.
✆: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி.நகர், சென்னை - 600 017.
✆: (044)-24347191

Vol. III Issue 4 July 2013

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஜூலை 2013